1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 161. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 31-го СЕРПНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, AUGUST 31, 1973 No. 161. VOL. LXXX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

БЛИЗЬКИЙ ПРИЯТЕЛЬ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА ЕҐНЮ, І. Г. Гаммерман, погодився співпрацювати з прокуратором, який розглядає вістки, за якими Еґню та інші урядовці стейту Мериленд мали нібито діставати хабарі від інженерних і архітектурних фірм в заміну за контракти. Таку вістку подала газета „Ню Йорк Таймс" з 29 серпня. Гаммерман, який також є під слідством в цій справі, мав погодитися на співпрацю з прокуратурою в заміну за частинний імунітет від судового переслідування. Чи інформації, які Гаммерман плянує передати прокуратурі, стосуються віцепрезидента Еґню, чи може тільки інших осіб — не відомо.

В ПАРАҐВАЮ ТЕРОРИСТИ СХОПИЛИ БРИТІЙСЬКОГО БИЗНЕСМЕНА і вимагають за нього викуп в сумі одного мільйона долярів. Поліційні чинники підозрівають, що Іяна Мартина схопили арґентинські ліві терористи та що існує можливість, що забрали його до Арґентини. Такі схоплення в Параґваю є рідким явищем, але в Арґентині вони дуже поширені.

МАРКСИСТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЧІЛЕ САЛЬВАДОР АЛЬЄНДЕ створив новий кабінет і покликав знову на важливі міністерські пости військовиків. Включаючи представників збройних сил до кабінету, Альєнде старається з їхньою допомогою припинити хвилю терористичних актів, виконуваних крайніми правими і лівими підпільними організаціями та розв'язати проблему страйків, які тривають вже кілька тижнів. Протягом останніх 10 днів з кабінету президента Альєнде зрезиґнували були всі міністри-військовики, викликаючи цим здогади, що між марксистським урядом Альєнде та збройними силами прийшло до остаточного розколу. Але включення військовиків до нового кабінету показує, що Альєнде ще має підтримку збройних сил, хоч не відомо як на довго.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ, ЯКА РОЗГЛЯДАЄ ВОТЕРҐЕЙТСЬКУ АФЕРУ, після кількатижневої перерви, знову розпічне переслухування свідків 17-го вересня ц.р. Голова цієї комісії сенатор Сем Ервін заявив, що плянують закінчити переслухування коло 1-го листопада. Виглядає, що комісія постановила скоротити ці переслухання.

ШІСТЬ ДНІВ ПРИТЯГАЛА УВАГУ ШВЕЦІЇ і інших країн доля чотирьох закладників, в тому трьох жінок, схоплених бандитами, які безуспішно намагалися пограбувати один із стокгольмських банків. Бандити замкнулися разом із закладниками у банковому сховищі, намагаючися виторгувати в заміну від поліції догідні умови звільнення. Двох поліцаїв бандити поранили в часі спроби поліції продістатися до сховища. Бандити здалися, коли поліції вдалося провертіти отвір в стелі і впустити до приміщення газ. За даними поліції, бандити поводилися з закладниками брутально, насилуючи схоплених жінок.

УРЯД ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ ЗАЖАДАВ від південнокорейського уряду відкликати із складу своєї делеґації Лі Гю Рака, шефа південнокорейської розвідчої служби і головного представника Південної Кореї у Координаційному комітеті Північної та Південної Кореї. Причина такої вимоги — здогадна участь Лі Гю Рака у схопленні в Токіо південнокорейського опозиційного лідера Кім Дае та перевезення його потаємно до Сеулу. Якщо згаданий південнокорейський делеґат не буде відкликаний, уряд Північної Кореї рішений перервати дальші переговори про співпрацю між двома корейськими державами.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН КУРТ ВАЛЬДҐАЙМ перебуває на Близькому Сході, де переговорює з урядами арабських держав в справі замирення на цьому просторі. Мав він також зустріч з урядом Ізраїлю. По закінченні розмов в Єгипті і Йорданії Вальдгайм виїде до Альжиру, де візьме участь у конференції невтральних держав, яка починається там 5 вересня.

ГАДАССАХ, СІОНІСТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ у ЗСА, звернулася з апелем до президента Ніксона інтервеніювати перед совєтським урядом в обороні „100,000 совєтських жидів, які висловили бажання виїхати з СССР". Американські жиди хотіли б з американською дозомогою добитися прискішення еміґрації їхніх земляків з СССР.

БОЇ В КАМБОДЖІ СТАЮТЬ ВСЕ ІНТЕНСИВНІШІ. Урядові війська намагаються розірвати комуністичну блокаду довкруги столиці, а в першій мірі відкрити доступ до порту Компонґ Сом. Дороги 1 і 4 далі заблоковані.

ЛІВІЙСЬКИЙ ЛІДЕР ПОЛК. МУАММАР ЕЛЬ-КВАДДАФІ МАВ ВІДКИНУТИ ЄГИПЕТСЬКУ ФОРМУ УНІЇ Лівії з Єгиптом. Між урядами обох країн досі не узгіднено питань, які мали б бути подані під розгляд населення Лівії і Єгипту в часі референдуму 1 вересня.

ПРИНЦ НОРАДОМ СІГАНУК ПОНОВНО ЗАПЕРЕЧИВ американське твердження, мовляв, він апробував бомбардування американцями комуністичних позицій в Камбоджі. У своїй заяві Сіганук твердить, що він опротестував факт бомбардування Камбоджі перед американським урядом. Камбоджські лідери, які є в опозиції до Сіганука, гостро заатакували його у своїх публічних виступах. Обидва лідери обвинувачують Сіганука у поваленні монархії і у намаганні віддати Камбоджу під контролю Північного В'єтнаму.

В Канаді відбуваються виставки дереворізів Якова Гніздовського

Вінніпеґ, Канада. — Заходами Галерії Мистецтва "The Winnipeg Art Gallery" відбувається по зах. провінціях Канади об'їздна виставка дереворізів — усіх 29 — видатного українського мистця Якова Гніздовського. Відбулася досі виставка в чотирьох місцевостях Канади. В дальшому ця виставка буде відбуватися в таких місцевостях: від 15 вересня до 28 жовтня ц. р. в Арт Ґалері, Бурнабі, Бр. К., від 6 листопада до 25 листопада в Музею Мистецтва в Муз Джов, Саск., від 15 грудня 1973 до 15 січня 1974 в Мистецькому Осередку в Ніпавін, Саск., від 1 до 28 лютого в Університетській Галерії і Музеї Мистецтв в Едмонтоні, Алта, від 15 березня до 15 квітня 1974 у Публічній Бібліотеці, в Саскатуні, Саск. і від 1 до 31 травня 1974 в Сентеніел Мюзеум у Кітімет, Бр. К.

Водночас із цим повідомляють з Торонта, що там в Інституті св. Володимира при 620 Спадайна ст. відбудеться в днях 16 до 29 вересня ц. р. виставка дереворізів Якова Гніздовського Триватиме виставка кожного дня від години 2 до 5 по полудні.

През. Ніксон відмовляється виконати рішення судді Сіріки в справі магнетофонних записів

Вашинґтон. — У середу, 29-го серпня, суддя Джон Сіріка наказав президентові Ніксонові передати йому магнетофонні записи розмов, які стосуються Вотерґейтської справи, щоб суддя міг рішити, чи передати їх великій федеральній лаві присяжних, яка розглядає кримінальні аспекти Вотерґейтської афери. Білий Дім, відповідаючи на цю вимогу судді Сіріки, заявив, що президент Ніксон не виконає цього рішення судді та що адвокати Білого Дому тепер розглядають можливість відклику до вищого суду чи й застосування інших методів для підтримки становища, яке Президент зайняв в цій справі. Відповідь Президента твердила, що президент Ніксон не може передати магнетофонних записів для судді Сіріки, бо таке передання було б проти конституційного принципу „розподілу влади" між окремими частинами федерального уряду та порушувало б принцип конфіденційности розмов Президента.

Спеціяльний прокуратор Арчиболд Кокс був вніс клопотання до суду, щоб суд змусив президента Ніксона передати лаві присяжних згадані магнетофонні записи. Білий Дім склав був на руки судді Сіріки свої твердження в цій справі. Розглянувши обидві сторони спрази, суддя Сіріка тепер, тобто в середу, 29-го серпня, видав своє рішення. Він заявив, що не може постановити чи відмова Президента передати ці магнетофонні записи має леґальну підставу поки сам не прослухає цих записів. Сіріка сказав, що якщо на записах будуть інформації, які є зв'язані з кримінальними аспектами Вотерґейтської афери, то він ці інформації постарається відділити від конфіденційних, „упривілейованих", розмов Президента, які не стосуються Вотерґейтської справи, і передасть інформації кримінального характеру для лави присяжних. Але Сіріка також сказав, що коли було б неможливо відділити інформації кримінального характеру від „упривілейованих" розмов Президента, то магнетофонні записи не будуть передані лаві присяжних. У своїй відповіді, Білий Дім відкинув цю пропозицію судді Сіріки.

У відповіді Білого Дому був натяк, що президент Ніксон може постановити не апелювати в цій справі до вищого суду, а тільки звичайно відмовитися підчинитися рішенню судді Сіріки. Адвокати Білого Дому вже перед тим твердили, що суд не може покликати Президента до відповідальности, ані не може змусити його виконати постанову суду. Вони твердили, що Конґрес мусів би скорше усунути Ричарда Ніксона з посту президента, а щойно тоді може суд покликати його до відповідальности. Політичні коментатори твердять, що тепер заіснувала можливість, що справа не дійде до Найвищого Суду ЗСА нормальним шляхом, тобто шляхом апеляцій. Досі коментатори думали, що Білий Дім внесе апеляцію до вищого суду, а опісля до Найвищого Суду, бо президент Ніксон кілька разів заявляв, що в справі магнетофонних записів він підчиниться „дефінітивному рішенні" Найвищого Суду. Тепер не відомо, яку стратеґію застосують адвокати Білого Дому, щоб підтримати становище Президента в справі цих записів.

Якщо Президент не внесе апеляції до вищого суду, а тільки звичайно відмовиться виконати рішення судді Сіріки, то існує можливість, що спеціяльний прокуратор А. Кокс може розпочати процес проти Президента „за зневагу суду". Існує також можливість, що Кокс може внести власну апеляцію до вищого суду, бо в своїм клопотанні він вимагав, щоб президент Ніксон передав магнетофонні записи безпосередньо лаві присяжних, а в своїм рішенні суддя Сіріка вимагав передання записів не лаві присяжних, а йому, тобто Сіріці.

Секретна Служба далі досліджує можливість існування змови на життя Президента

Ню Орлінс. — Секретна Служба, яка відповідає за охорону Президента, продовжує досліджувати можливість, що підчас відвідин президента Ніксона міста Ню Орлінс 20-го серпня ц. р., там існувала широкозакроєна змова на його життя. Внаслідок чуток про можливість атентату, президентська моторкада переїхала з Міжнародного Летовища в Ню Орлінсі до Ріверґейт Конвеншен Сентер, де Президент мав виголосити промову, цілком іншим шляхом, ніж було заплянувано. Тепер Секретна Служба далі твердить, що існують докази, що така змова таки існувала та що цілком можливо, що незабаром відбудуться арешти причетних до цієї змови людей. Достовірні джерела мали повідомити поліцію, що перед приїздом президента Ніксона до Ню Орлінсу, мілітантна група негрів виготовила була плян атентату. Деякий час поліційні чинники та Секретна Служба думали, що до цієї змови був причетний також Едвін Гаудет, колишній поліцай, бо одна жінка твердила, що цей білий поліцай 15-го серпня мав сказати в одній аптеці в Ню Орлінсі, що плянує вбити президента Ніксона. Але, коли Ґаудет, після дводенного переховування у залісеній околиці Ню Мексіко, піддався в руки поліції, то ця жінка не могла точно потвердити, що це саме він говорив про вбиття Президента. Крім того, кілька знайомих Ґаудета заявили, що 15-го серпня Ґаудет був у Ню Мексіко й тому ця жінка не могла чути його погроз в Ню Орлінсі. Тепер Ґаудета обвинувачувализа стріляння до працівника Секретної Служби, який хотів арештувати Ґаудета в Ню Мексіко.

В тунелі нюйоркської підземної залізниці стався обвал

Ню Йорк. — У вівторок, 28-го серпня, в тунелі підземної залізниці ІРТ, яка курсує між Манґеттеном і Квінсом, стався обвал, спричинюючи смерть одного чоловіка та ушкоджуючи велике число пасажирів. Роберт Веср помер на удар серця, бо після обвалу температура в підземній залізниці дійшла до 115 градусів. Катастрофа трапилася саме в день, коли температура в Ню Йорку виносила 98 градусів. Обвал в тунелі стався коло 5-ої години по пол. коли підземний потяг був переповнений пасажирами, які поверталися додому. Великий кусок бетону відірвався від стелі тунелю та впав на перший вагон підземки, яка щойно була залишила станцію Ґренд Сентраль і прямувала в напрямі Квінс.

Якір і Красін „щиро признаються", підтверджуючи обвинувачення, що дисидентський рух був організований з-закордону

Москва. — У вівторок 28 і в середу 29 серпня ц.р. тут у Люблино на окраїнах Москви продовжувався суд над двома провідними совєтськими дисидентами істориком Піотром Якіром й економістом Віктором Красіним, обвинуваченими у підривній антисовєтській діяльності і в співпраці із закордонними антикомуністичними організаціями, зокрема із російським еміґраційним НТС — Національно-Трудовим Союзом і його органом „Посєв". Відбувається цей процес нібито при „відкритих дверях", але закордонних журналістів на залю суду не допускають. Вони примушені користати тільки з передаваних їм інформацій ТАСС'у та звідомлень у совєтській пресі, зокрема в „Ізвєстіях", які всупереч дотеперішній практиці, друкуються кожного дня, щоб зізнаннями підсудних і свідків компромітувати дисидентський рух і політичну опозицію в Совєтському Союзі. Зізнаючи під час судового процесу і Піотр Якір і Віктор Красін заявляли покаянно, що ідея якоїсь політичної опозиції в СССР є „винаходом буржуазної пропаґанди" і що вся програма й тактика дисидентського руху були пляновані закордоном, щоб потім використати цей рух в антисовєтській пропаґанді. По цій лінії зізнавали покликані КГБ і прокуратором свідки. Як перша поміж ними, дружина Якіра Валентина Савєнкова підтвердила, що її чоловік і Красін поширювали підривну літературу передавану їм організацією НТС із Франкфурту над Майном у Західній Німеччині. Переслухувані в середу 29 серпня інші свідки твердили, що вони бачили в підсудних Якіра і Красіна копії самвидавної „Хроніки поточних подій" і також публіковані на Заході НТС передруки цієї хроніки. Одна із свідків вчителька Людмила Докучаєва зізнала, що до неї звертала-ся жінка Красіна з проханням, щоб вона переховувала „великі суми" грошей, передавані підсудним італійською антисовєтською організацією „Европа Свільта", яка є неофашистською і пов'язаною з НТС. У зв'язку із „щирими зізнаннями" Якіра і його каяттям, у Москві пригадують його заяву, висловлену в колі його приятелів ще перед арештом, що якщо його будуть бити під час ув'язнення, то він буде до всього признаватися, але всі повинні знати, що це не його слова і не його заяви.

КИТАЙСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ВІДБУЛА ДЕСЯТИЙ КОНҐРЕС

Пекін. — Щойно 29 серпня китайське пресове аґентство Гсінхуа опублікувало комунікат про те, що в Пекіні відбувся в днях 24-28 серпня X конґрес Китайської комуністичної партії, який розглянув і схвалив політичне звідомлення, проєкт нового статуту партії, формально виключив з партії „ренеґатів і зрадників" Лін Піяо та Чен По-та, обрав новий Центральний комітет та схвалив напрямні китайської внутрішньої і зовнішньої політики. Скликання конґресу і його переведення відбулося у повній тайні, хоч у комунікаті говориться про „всенародне" обговорення кваліфікацій пропонованих кандидатів і що „населення цілої країни привітало конґрес конкретними ділами". Офіційний комунікат про відбутий конґрес зредаґований у дуже загальній формі і кидає тільки дещо світла на ситуацію всередині комуністичного Китаю та партії. Треба відзначити, що останній конґрес китайської компартії був найкоротшим, бо тривав всього п'ять днів, а враховуючи обсяг тем і проблем, які були поставлені на порядок дня, учасники конґресу мусіли обмежитися до „схвалення" запропонованих різних документів без якоїсь основнішої дискусії. У конґресі взяло участь 1249 делеґатів, які репрезентували 28 мільйонів членів Китайської комуністичної партії. Новий Центральний комітет обрано в складі 195 членів та 124 кандидатів. Президію ЦК очолив Мао Тсе-тунґ. Центральний Комітет має обрати правляче Політбюро.

„Конґрес єдности і перемоги"

У комунікаті говориться про те, що X конґрес був „конґресом єдности, конґресом перемоги, конґре-сом повним енерґії". Нарадами проводив сам Мао Тсе-тунґ, який очолював президію конґресу з 148 осіб. На порядку дня нарад були такі три справи:

а) Політичне звідомлення Чу Ен-лая від Центрального комітету;

б) Звідомлення Ванґ Гунґ-вена про зміни в статуті

(Закінчення на стор. 4-ій)

Царгородський Патріярх вимагає належної уваги для „теологічних і літургічних справ"

Женева. — Титулярний голова Східніх Церков, царгородський патріярх Деметріос I позитивно висловився про екуменічний рух в світі, репрезентований Світовою Радою Церков, але остеріг перед надмірним наголошуванням соціяльно-політичної проблематики з відсуванням на дальший плян „теологічних і літурґічних справ". Таке становище Вселенського патріярха знайшло своє віддзеркалення у посланні, що було передане Світовій Раді Церков з датою 16 серпня за підписом секретаріяту Святішого Синоду Вселенського патріярхату з нагоди 25-річчя діяльности Світової Ради Церков. В оцінці Вселенського патріярха, діяльність Світової Ради Церков заслуговує на особливе відзначення, але успіх діяльности цього екуменічного руху залежатиме у великій мірі від того, наскільки Рада зуміє зберегти необхідний балянс між визначеними соціяльними і духовними цілями. Перенаголошування соціяльного і політичного аспектів в житті Церков не створює задовільної бази для екуменічного руху, бо минається з основною метою, для якої Церква як така існує. „Теологічний аспект" екуменізму наголосив також у своєму посланні до Світової Ради Церков московський патріярх Пімен, який підписав це послання разом з іншими дев'яти ієрархами Російської Православної Церкви, членами московського патріяршого синоду.

Світова Рада Церков об'єднує 263 різних протестантських деномінацій і східніх православних церков. Послання царгородського патріярха було прочитане на засіданні Комітету Світової Ради Церков.

Відбудеться Ювілейний Науковий Конгрес НТШ

Ню Йорк (Р. Кобринський) — Завершенням ювілейних святкувань Наукового Товариства ім. Шевченка, яке в цьому році відзначає століття своєї праці та діяльности, буде Науковий Конґрес з бенкетом та виставкою усіх видань НТШ і документів української державности 1917-1920 рр. Цей Конґрес, влаштований Головною Радою НТШ, відбудеться в днях 23, 24 і 25 листопада 1973 р. в Українському Інституті Америки в Ню Йорку. Програма Конґресу складається з двох Пленумів та з наукових конференцій Секцій і Комісій НТШ.

Відкриття Конґресу відбудеться в п'ятницю, 23 листопада 1973 р. в годині 11 перед пол. в авдиторії Українського Інституту. Його відкриє, з рамені Головної Ради НТШ, проф. д-р М. Стахів. Зчерги прелеґенти виголосять 6 доповідей з ділянки стислих наук. В межичасі в год. 1.30 по пол. відбудеться на першому поверсі відкриття виставки видань НТШ та документів української державности. Того ж дня від години 5-ої проходитимуть наукові конференції Секцій НТШ, а саме Філологічної (література, I частина, 9 доповідей), Математично-Фізичної Секції (9 доповідей), Хемічно-Біологічно-Медичної Секції (I частина, 9 доповідей) і конференція членів Історично-Філософічної Секції (I частина, 9 доповідей).

В суботу, 24-го листопада 1973 р. відбуватиметься продовження конференцій наукових Секцій НТШ, а саме Філологічної Секції (література, мова, бібліотекарство — 22 доповіді), конференція членів Історично-Філософічної Секції (6 доповідей), Секції Історії України (10 доповідей) і Хемічно-Біологічно-Медичної Секції (біологія, медичні науки і ін. — 11 доповідей).

В неділю, 25-го листопада 1973 р. відбудеться о год. 10.30 перед полуд. кінцеве Пленум з трьома доповідями, схваленням резолюцій і закриттям Конґресу головою Ювілейного Комітету проф. д-ром О. Андрушковим.

Бенкет заплянований на суботу, 24-го листопада 1973 р. в Джорджен залі Статлер-Гілтона готелю в Ню Йорку, з відповідною мистецькою програмою.

На Науковому Конгресі будуть виголошені в загальному 94 доповіді, а то на I. Пленумі — 6, на Кінцевому Пленумі — 3, на конференції членів Історично-Філософічної Секції — 15, на конференції Секції Історії України — 10, на Філологічній Секції — 31, Математично-Фізичній — 9, Хемічно-Біологічно-Медичній — 20. Щодо тематики зголошених доповідей заступлені такі дисципліни: література — 18, історичні науки — 11, біологічні науки і ін. — 9, українська мова — 8, бібліотекарство — 6, право і політичні науки, соціяльноекономічні науки, математика, хемія і медицина — по 5, фізика — 4, загальна тематика — 3, справи релігії і Церкви, освіта і виховна тематика, музика і пісня — по 2, філософія, інженерія, лісознавство, географія — по 1 доповіді.

Конференціями Секцій і Комісій провадитимуть в загальному директори Секцій. Кожний учасник Конґресу може набути потрібну програму Конґресу і абстракти доповідей, видані окремо українською і англійською мовами. Доповіді на Пленумах передбачені на 30 хвилин (без дискусії), на конференціях Секцій — по 20 хвилин (з дискусією і запитами). Реєстрація учасників відбуватиметься в дні відкриття Конґресу від 9-ої години ранку у вестибюлі Інституту. Науковим Конґресом займається Діловий Комітет у складі проф. д-р О. Андрушків (голова), проф. д-р В. Лев і проф. д-р В. Стецюк. Технічну підготовку Конґресу і бенкету виконує інж. Р. Кобринський.

З нагоди ювілею століття НТШ є в друку дальші ювілейні видання, а саме „Мойсей" і інші вибрані поеми Івана Франка, англійською мовою, абстракти доповідей Конґресу, окремо українською і англійською мовами, англомовна історія НТШ проф. д-ра В. Лева і перший том Просідінґс Хем-Біол. — Медичної Секції НТШ. На окрему згадку заслуговує праця п. н. „Західна Україна і європейський заколот в рр. 1917-1920", проф. д-ра М. Стахова, проф. д-ра П. Стерча і проф. д-ра М. Чировського, англійською мовою, в двох томах. Дальші ювілейні видання НТШ у підготовці.

Видано книжку тюремних спогадів Авраама Шифріна „Четвертий вимір"

Мюнхен. — У видавництві „Сучасність" появилася п.н. „Четвертий вимір" велика книжка спогадів відомого вже у вільному світі жидівського діяча і довголітнього в'язня совєтських тюрем і концентраційних таборів Авраама Шифріна, який, виїхавши з СССР, перебуває тепер в Ізраїлі. У названій книжці автор розповідає про свої переживання 1953-1966 років у різних в'язницях у Москві, потім у пересильних тюрмах в Саранську, Челябинську, Свердловську і Новосибірську, в таборі „Камишлаг" в Омську, в тюрмах у Семипалатинську й Усть-Каменогорську, в концтаборах „Озерлаг" в Тайшеті та „Дубровлаг" у Потьмі і на засланні в Караґанді. У своїх спогадах Авраам Шифрін згадує часто і прихильно українських політичних в'язнів, між ними покійного Михайла Сороку і Юрія Шухевича. Книжка багато ілюстрована оригінальними фотографіями в'язнів, в тому числі портретами автора, М. Сороки і Ю. Шухевича, як також картою розташування концтаборів у Тайшеті. Переклав ці спогади українською мовою В. Кобрин. Видано їх книжкою в мистецькому оформленні М. Левицького на доброму папері на 432 сторінках друку. Автор книжки Авраам Шифрін, народжений 1923 р. в Мєнську на Білорусі, переселився з батьками 1925 р. в Москву. Під час „вітчизняної війни" був мобілізований і перебув у „штрафних батальйонах". В 1953 р., в час, як А. Шифрін працював юрисконсультом у міністерстві озброєння СССР, його арештовано, як „ізраїльсько-американського шпигуна" і засуджено до розстрілу із заміною на 25 років ув'язнення і 5 років заслання. Після відбуття 10 років ув'язнення і 3 років заслання А. Шифрін був звільнений 1966 р., поселився в Одесі, де в 1970 р. добився дозволу на виїзд до Ізраїлю. А. Шифрін є також автором виданої 1972 р. у видавництві „Свободи" книжки спогадів „У совєтській катівні". Книжку „Четвертий вимір" можна набувати у G. Lopatynski, 875 West End Avenue, Apt. 14B, New York, N.Y. 10025. Ціна брош. 7.95, у твердій обкладинці 8.95 долярів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Московський суд

Започаткований у понеділок 27 серпня ц.р. в Любліно, на окраїнах Москви суд над провідними совєтськими дисидентами Петром Якіром і Віктором Красіним є типовою совєтською „показухою", це одним із ославлених показових судових процесів, що відбувалися у тридцятих роках у час розгулу сталінського терору.

Під час судових процесів згаданих років „признавалися до вини", до поповнення найбільш несамовитих і неправдоподібних злочинів супроти совєтського ладу й совєтської держави не якісь маловідомі історики й економісти, як П. Якір чи В. Красін, але провідні совєтські ідеологи й діячі, такі, як Бухарін, Риков, Зінов'єв, Гринько та багато інших. Всі вони, доведені до відчаю методами попередників із теперішнього КҐБ енкаведівських слідчих і катів, признавалися до всього, в чому їх обвинувачували, включно із зрадою, шпигунством, душогубством тощо.

Тому не може нікого дивувати, що в час посиленого стосування сталінських методів у поліційній і судовій процедурі Совєтського Союзу Якір і Красін „признаються добровільно і свобідно", що вони були платними аґентами закордонних антисовєтських організацій, що ввесь дисидентський рух в СССР є „винаходом буржуазної пропаґанди", що його започатковано й поширювано за інструкціями і напрямними еміґраційних груп, діяльність яких спрямована на повалення совєтського ладу й підрив совєтської держави. Дослівно так само і до таких же „злочинів" признавалися у 30-их роках суджені режимом Сталіна його „соратники", називаючи себе „мерзенними аґентами і шпигунами". І так само, як і ті, сьогоднішні Якіри і Красіни заявляють, що „каються" вони „щиро", без будь-якого тиску збоку слідчих органів і т.д.

Показовий суд над Якіром і Красіним відбувається цим разом нібито при „відкритих дверях", хоч закордонних журналістів на нього не допускають, і про нього широко розписується совєтська преса. Влаштовується цю „показуху" з єдиною метою — скомпромітувати дисидентський рух, ведений під гаслом оборони людських і громадянських прав, як „затію" західніх буржуазних імперіялістів та націоналістів, і добити невиарештувані і непозасуджувані рештки прихильників цього руху, очолюваного такими діячами, як Якір і Красін. Використавши їхні „свідчення" і „покаяння", режим і його КҐБ візьмуться за остаточну ліквідацію досі не зламаних борців за людські й громадянські права в СССР — А. Сахарова й А. Солженіцина. І в цьому не завагається режим застосувати вдосконалених засобів КҐБ — не тільки запроторення в тюрму чи в психіятричну лікарню, але й душогубства, як це ствердив Солженіцин.

Від нас залежить

Протягом першого тижня вересня в університетах ЗСА и Канади відбуватиметься реєстрація студентів на 1973/1974 академічний рік. Не тільки в Гарвардському, а також в багатьох інших університетах в осінньому та весняному семестрах відбуватимуться виклади українознавчих предметів. Університети самі не запропонували, що введуть ці предмети в свої навчальні програми. Пригадаймо собі, скільки зусиль мусіло прикласти українське громадянство, щоб встановити Український Науковий Інститут в Гарвардському університеті. Але Гарвард не одинокий. Українознавчі предмети введено в навчальні програми й інших університетів, наприклад, Радгерського, МекҐільського, Пенсильванійського стейтового, Іллинойського в Чикаґо, Торонтського та ін. У програму МекҐільського університету в Монтреалі введено курс української культури на домагання Управи Союзу Українських Студентів Квебеку. Встановлення курсів української мови, літератури та історії в програму Ратгерського університету в Нюарку треба завдячувати наполегливій праці професорів-українців цього університету.

Введення цих предметів є тільки першим, хоч дуже важливим, кроком. Тепер треба забезпечити існування цих курсів в наступних роках. Щоб університети продовжували включати українознавчі предмети в свої навчальні програми і в майбутньому, треба, щоб на ці курси вписувалося якнайбільше українських студентів. Якщо на даний курс одного року впишеться дуже мале число студентів, то в наступному році такий предмет уже не буде включений в навчальну програму. Всі зусилля для встановлення української присутности в такому університеті можуть піти на марне. Тому українські студенти цього вересня повинні масово вписуватися на українознавчі предмети в своїх університетах. Самозрозуміло, що не всі студенти пляную̀ть спеціялізуватися в українській мові, літературі чи історії. Але всі студенти-українці можуть вивчати українознавчі предмети, як „елективні" і отримувати за них кредити. Батьки повинні нагадати про це своїм дочкам і синам. Українські студентські клюби при університетах і студентські громади повинні заохочувати своїх членів скористати з нагоди поглибити своє знання українознавства і в той самий час одержати за це кредити. Поодинокі студенти повинні вплинути на своїх товаришів-студентів. Тільки тоді, коли велике число студентів впишеться на ці українознавчі предмети, буде забезпечене їх існування. Отже, від нас самих, від наших студентів залежить майбутність українознавчих студій в університетах ЗСА і Канади.

Індія та Пакістан підписали мировий договір

Ню Делі. — Понад двомісячні переговори між Індією та Пакістаном принесли формальне закінчення війни між цими двома державами, що мала місце ще в грудні 1971 року і привела до виділення з Пакістану нової держави Банґладеш. Згідно з підписаним мирним договором, Індія звільнить пакістанських воєнних полонених, а Пакістан визнає Банґладеш та переведе обмін населенням. Идеться тут про звільнення з-під пакістанської контролі всіх бенґальців, які з тих чи інших міркувань найшлися на території Пакістану і тепер хочуть повернутися до своєї держави Банґладеш. Одночасно пакістанський уряд погодився прийняти ще не уточнене число біґарців, які живуть у важких умовах в Банґладеш і які були опорою пакістанської влади у цій країні до часу її усамостійнення. В заміну на таке погодження Пакістану уряд Банґладеш погодився зі свої сторони припиняти слідство в справі „воєнних злочинів", що їх мали поповнити пакістанці на території Банґладеш і зрезиґнувати з суду над ними. Не будуть притягнені до відповідальности і ті бенґальці, що їх Пакістан зі свого боку обвинувачує у „воєнних злочинах".

М. Сосновський

ДЕЯКІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Ніде правди діти, але треба признати факт, що в нас помітно бракує ґрунтовних праць з обсягу теорії і практики визвольної боротьби, не зважаючи на те, що такого роду праці мали б стосуватися дуже важливого аспекту нашого національного життя. На це вже звертав увагу Евген Маланюк, конфронтуючи політичну творчість 20-их і 30-их років з творчістю після Другої світової війни, яка тільки на полі політики (про інші ділянки тут не говоримо) обмежується брошурами чи газетними і журнальними статтями. І справді, що може протиставити українська політична думка 50-их і 60-их років таким творам 20-их років, як „Листи до братів-хліборобів" В. Липинського чи „Підставам нашої політики" або „Націоналізмові" Д. Донцова, чи творам націоналістичних підпільних авторів 40-их років?

Серед такої загальної посухи на відтинку нашої політичної літератури чималим позитивом є поява книжки Анатоля Камінського „Динаміка визвольної боротьби"*, яка, як зазначено в передмові, займається „питанням змісту, стратегії і тактики українського визвольного процесу під сучасну пору". Сам автор вже відомий українській читацькій публіці з двох цікавих брошур: „На новому етапі" (1965 р.) та „За сучасну концепцію української революції" (1970 р.). Найновіша праця значно основніша, а вага її в тому, що автор зробив спробу визначити місце української визвольної боротьби у тому загальному контексті політичної і ідеологічної ситуації, яка оформилася в СССР і у цілому світі за останнє чвертьсторіччя від часу закінчення Другої світової війни, враховуючи досвід нашої власної визвольної боротьби і боротьби інших народів.

У брошурі „За сучасну концепцію української революції" А. Камінський писав про те, що „успіх кожної визвольної революції залежить від трьох головних факторів: сили і цілеспрямованости революційного руху, слабости окупанта, зовнішньої допомоги. Зовнішню допомогу розуміємо, очевидно, дуже широко, тобто не лише як політичну і мілітарну, ефективну матеріяльну допомогу, але й як сприятливий для революційної боротьби міжнародний уклад сил." Цим всім питанням, між іншим, в основному присвячена книжка „Динаміка визвольної боротьби", при чому наголос покладений на „психологічну і політичну еволюцію (українського народу), як передумову революції".

Автор виходить із правильної засади, що „психологічна і політична еволюція є центральним питанням теперішньої визвольної боротьби, бо українська революція в майбутньому буде в першій мірі вислідною психологічної зрілости українства, результатом відповідного рівня національної свідомости і власнопідметної політичної культури" (стор. 18). З цим в'яжеться ліквідація „комплексу провінційности" або того, про що ще у 20-их роках писав Д. Донцов — „українського провансальства", яке, не зважаючи на важкий історичний досвід, продовжує в нас процвітати. Варто у цьому контексті нагадати, що з українських авторів-дисидентів окрему увагу цьому питанню присвятив Валентин Мороз у своїй „Хроніці опору", підкреслюючи, що коли б ми були справді повноцінною нацією, то в нас не розгулювали б безкарно всякі московські висланці.

Важливі помічення поробив автор на тему еволюційних та революційних процесів у підсовєтській дійсності, підкреслюючи, що ці процеси не є протиставні, — як часто в нас їх інтерпретується, — а доповнюючі. Вирішальним фактором є „виразне політичне цілеспрямування на майбутнє визволення". Кожен процес є позитивний, якщо він скріплює національну силу, а „без належного еволюційного розвитку національної субстанції всяка революція є або неможливою, або, якщо вона можлива, незалежно від визрілого стану нашої власної еволюції, то шанси на виграну є мінімальні" (стор. 123-124). Відповідно до того автор розглядає цілий ряд конкретних ділянок, на яких вже розгортається чи повинна розгортатися визвольна боротьба у всій її багатогранності. Мова тут про нашу демографічну політику, культуру, освіту і науку, економіку, політику, а також формування характеру української людини (стор. 125-134).

Такі свої пропозиції автор поробив цілком прагматично, вважаючи, що у тоталітарній совєтській дійсності немає місця на масову політичну організацію і що там немає реальних можливостей для підготови революції „клясичного типу", як це дехто в нас ще й сьогодні на еміґрації уявляє. Через це конечним є стосувати інші революційні форми боротьби, які перш за все забезпечували б „акумуляцію революційного потенціялу і які щойно в момент зриву перетворюються у клясичну революцію". На думку автора, у підсовєтських умовах існують передумови для такого типу готування революційного зриву, який мусить попередити витворення в цілій країні „революційної атмосфери" (стор. 144-145). Варто тут відзначити, що аналіза дисидентського руху в

(Закінчення на стор. 5-ій)

* А. Камінський. Динаміка визвольної боротьби. Мюнхен. Сучасність, 1973, 236 стор.

Іван Вовчук

У ТУМАНІ МИРОТВОРЕННЯ СПІВІСНУВАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

(3)

Щодо „заходів", то вони мало в чому змінилися, тільки сучасні більше витончені в боротьбі з націоналізмами. „Націоналістичні тенденції, як наголосив не раз протягом останніх років Л. Брежнєв, дуже живучі". В сучасному житті вони проявляються і в економіці, „переплітаються з „місництвом". Ота „живучість" лякає ЦК КПСС, бо „тенденції" вже обплутують і вельмож на периферії московського царства — в національних республіках. Вгрузаючи в націоналізм, вони втрачають „клясово-партійної критерії" в економіці, яка за брежнєвського керівництва опинилась в дуже скрутому стані.

***

Своїми внутрішніми силами імперського комплексу з того стану її не виведе кремлівське керівництво без ґрунтовних змін підвалин большевицького централізму, на яких тримається єдинодержавство. Зговоренням з великим бизнесом ЗСА кремлівське керівництво надіється залучити матеріяльно-технічні і фінансові засоби для соціялістичного будівництва. Прискоривши його, плянують задовольнити необхідні життьові потреби населення в імперському царстві соціялізму, надіючись зменшити його невдоволення і послабити політичну напругу.

Дволике брежнєвське керівництво приязно усміхається до політиків Заходу і ЗСА, не шкодує обіцянок великому бизнесові, аби досягнути зближення в політичній відпрузі. Нормалізацією відносин з капіталістичним світом у Кремлі сподіваються уникнути зовнішньо-політичної ізоляції у ймовірному зударі з Китаєм. Коли ж деякі представники західнього світу пробують домагатись усунення перепон в обміні інформаціями та ідеями, кремлівська дипломатія насторожується і грізно клацає зубами, вбачаючи в такому домаганні ворожі задуми „замінити комуністичну ідеологію на капіталістичну".

Політика „мирного наступу" з її густим туманом миротворної пропаганди є черговим тактичним заходом, який має допомогти большевицькому кланові ЦК КПСС продовжити вік тоталітарної системи з її неключимим рабством. „Зовсім безпредметно вести розмови про будь-яку „ідеологічну конверґенцію двох систем", або деідеологізацію їхньої клясової політики. Такого не може бути в природі. Соціялістична ідеологія завжди буде протиставитись буржуазній" („Новое Время", ч. 18, 1973 р.).

***

А перед народами, поневоленими в імперському комплексі СССР, свої запопадливі заходи зближення з капіталістичним світом учені теоретики марксизму пояснюють діялектичними закономірностями в успіхах деґрадуючої під ударами національних ідей тоталітарної системи великодержавства. Мовляв, не вони шукають економічної підтримки в капіталістичного світу, а до них звертаються, щоб нормалізувати відносини, бо об'єктивні фактори успіхів соціялістичної системи змушують до цього.

Мирну політику в співіснуванні з капіталізмом кремлівські володарі розуміють, як політику революційну. Завдання її — під мирним прикриттям розгорнути всередині ЗСА і цілого капіталістичного світу клясову боротьбу, щоб витворювати сприятливі умови для будови соціялізму. Така політика, як твердить Каріонов у „Правді", „відповідає не тільки глибоким інтересам робітничої кляси СССР, але й соціяльним інтересам народних мас усіх країн".

На конференції чужоземних професійних спілок, скликаній у Москві 1969 р., найбільший комівояжер миротворення Л. Брежнєв, говорячи про напрямні большевицького співіснування, обґрунтовував його посиланням на Леніна. А Ленін, твердив Брежнєв, „особливо підкреслював необхідність наладнання зв'язків з буржуазними пацифістами, щоб використовувати їх на руїну всієї буржуазії. Представники цього буржуазного пацифістичного крила наші клясові вороги, повчав Ленін, але ми маємо їх тимчасово підтримувати для вирішення наших соціяльних труднощів".

„Взаємовигідні" економічні зв'язки з великим бизнесом, наладнувати які недавно приїздив Брежнєв, мають за кремлівськими плянами допомогти подолати економічні труднощі імперії, а в ділових політичних зв'язках за інструкціями Кремлю монтувати аґентурну сітку для розв'язування соціяльних труднощів в капіталістичному світі за вказівками Андропова.

Як довго зможе кремлівське керівництво вести свою миротворну політику в незрівноваженому стані залежить не тільки від „миротворних урядів", а й від багатьох факторів, серед яких велике значення мають суспільно-політичні сили західнього світу і ЗСА. Вже й нині чуються голоси остороги політиків і публіцистів, правда зрідка, які остерігають проти короткозорої політики братання з московським ханатом. На недавній нараді НАТО в Брюсселі американський міністер оборони Джеймс Р. Шлезінджер заявив, що „ЗСА добре знають, що Совєтський Союз, говорячи сьогодні про

(Закінчення на стор. 6-ій)

М. Шпонтак

ПОТРЕБА УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ

В останніх тижнях в нашій пресі появились голоси у зв'язку з II СКВУ, які між іншим кличуть до активізації українських дій на зовнішньому відтинку чи до посилення українських зовнішніх зв'язків у розсіянні, особливо в ЗСА. Правдоподібно мій голос буде додатковим „голосом вопіющого в пустині", а проте хочу висловитись, бо без надії життя стало б пусткою. Годі бо зрозуміти і з тим погодитись, чому ділянці зовнішньої інформації про життьові інтереси українського народу присвячено так мало уваги, попри нераз голосні і коштовні наші різні конвенції, конґреси, з'їзди, здвиги, публікацій пам'яткових реґіональних книг і т. п. Де шукати причин і як би ту прогалину виповнити?

З практичного погляду не варто тут дошукуватись історично-психічних наслідків вікового поневолення (мовляв, ми „недержавницькі") чи оправдуватись недостачею кваліфікованих кадрів. Застановлюсь тільки на одному пункті, а саме, що брак українського координаційного зовнішнього центру є причиною незадовільної зовнішньої інформаційної діяльности. Бо хоч не раз чути в нас твердження, що українська проблема відома відповідальним колам ЗСА, а вони, мовляв, тільки чекають на відповідну коньюнктуру, в дійсності рівень нашої зовнішньої інформації не відповідає вимогам українських визвольних змагань. Фактом є, що впливові кола ЗСА про українську справу ще мало знають, а відомості ті доходять до них часто з чужих, необ'єктивних джерел. До того ж зовнішні зв'язки національної групи, подібно як і зв'язки родинні чи товариські, потребують безнастанного обміну думок, зустрічей тощо, бо без цього ті зв'язки йдуть у забуття.

Беручи під увагу голоси з батьківщини, конфронтацій червоного Китаю з Москвою, тиск міжнародної комунікації в результаті технологічного „вибуху", кінець доби колоніялізму та гін до свободи всіх ще поневолених народів, є наявним, що українська визвольна справа дозріває знову. Тож святий обов'язок, а то й привілей української спільноти в розсіянні цей визвольний процес приспішити до успішного завершення ширенням української правди серед неукраїнського довкілля та приєднанням численних прихильників української справи з-поміж впливових чужинців. Щоб з таких національних і гуманних обов'язків як слід вив'язатись та щоб українську зовнішню діяльність піднести на вищий щабель, треба чимскорше створити постійний Український Інформаційний Центр в ЗСА, може, з осідком в Ню Йорку, центрі всесвітньої комунікації та інформації. Очолити такий координаційний зовнішній центр повинен один із кращих українських професорів чи інший кваліфікований професіоналіст, зацікавлений у праці на зовнішньому відтинку.

В засяг діяльности Українського Інформаційного Центру треба включити пов'язання і плекання зв'язків з представниками до Об'єднаних Націй української справі прихильних чи потенційно прихильних держав. Обізнані з українською проблематикою ті представники до ОН використовували б українську рацію (арґументи) на різних форумах ОН, демаскуючи большевицький окупаційний режим в Україні.

Друга з черги досить занедбана в нас зовнішня ділянка — це живі зв'язки з пресою, пресовими агенціями, радіо, телевізією. Для належного насвітлення української справи цими засобами інформацій живі зв'язки з їхніми репортерами, а по можливості й редакторами конечні. Керівник Українського Інформаційного Центру міг би ініціювати та координувати систематичне писання листів до преси, а то й до громадських американських діячів та державних мужів. В своїй діяльності він більш ефективно використовував би наші масові імпрези-акції. Часто наші успішні багатолюдні здвиги, демонстрації, конґреси, маніфестації й інші акції не знаходять зацікавлення в американській пресі, телевізії і радіо, бо нема кому виготовити та доручити відповідний „прес-реліз".

Хоч раз на квартал керівник УІЦентру має написати відповідний інформаційний меморандум і доручити його відповідальному референтові в Державному Департаменті. Такі інституції, як „Інтернешнел Емнесті", П-ЕН та інші, вимагають більше уваги від української спільноти. Через належні зв'язки з цими організаціями можна б багато більше допомогти нашим нескореним в Україні. Активний контакт і співпраця з американськими громадськими та професійними організаціями сприяв би кращому розголосові української правди в ЗСА. Це можна було б осягнути через товариські зустрічі, панелі-дискусії, доповіді, публікації інформаційного листка УІЦентру.

Отож, з поміччю співробітників на добровільній базі, затруднений на повний час керівник УІЦентру виконував би згадані вище завдання, а крім того співпрацював з представниками інших поневолених народів. Своєю активністю він стимулював би й ширші українські круги до активнішої участи в зовнішніх діях.

Не заперечуючи „потреби УІЦентру, деякі громадські діячі безнадійно запитують: „Ну, а де взяти кваліфіковану людину на керівника такої установи?" Відповідаючи на таке скептичне питання, можна з певністю твердити, що якби запропонувати комусь із наших визначних професорів чи іншому кваліфікованому діячеві, щоб він очолив УІЦентр з тою самою винагородою, що її дістає в свого хлібодавця, то він таку оферту не відкинув би.

***

Ініціятиву різних наших наукових центрів та політи-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Д-р М. Бойко

ДО ПИТАННЯ ПЕРШОДРУКАРСТВА ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ

(1)

Донедавна під впливом російських дослідників було догмою уважати Івана Федоровича першодрукарем на наших землях, коли він у 1566 р. був змушений втікати з Москви, спершу до Вільна, а в 1572 р. переїхав до Львова. Слід припускати, що Федорович уже перед тим мав обдуманий плян, бо вирушив у дорогу зі своїм сином та співробітником - друкарем Мстиславцем, з походження білорусом, що працював разом з Федоровичем у Москві. Ясно, що в тих часах не було електронічного зв'язку, але були зв'язки особисті: купців, дипломатів, подорожників, отже, припускаємо, що Федорович довідався, що у Вільні та Львові є друкарні або бодай можливості без страху заклпсти друкарню, знаючи, що її ніхто не спалить, як це зробили у Москві.

З історії знаємо, що друкарство спершу розвинулося в Західній Европі, в Німеччині, винахідником його був Йоган Ґутенберґ в 40 - 50 рр. XV ст., який почав друкувати книжки на рухомому варстаті металевими буквами. Власне від того часу вся друкарська штука йшла із заходу на схід. Тут власне напрошується питання: від кого Федорович навчився друкарства? В цій справі є кілька гіпотез: одні кажуть, що Федорович навчився друкарства від Мстиславця, другі що від Максима Грека, який проживав у Московщині 38 років, з того у „заточенні" 30 років, а інші, що від Ганса Миссенгайма з Данії. Але найпевніше, що від монаха Максима Грека.

Максим Грек народився 1480 р. в м. Арте, в Альбанії, в грецькій родині, студіював у Парижі, Фльоренції й Венеції й тут мав змогу пізнати друкарство. Вернувшись на батьківщину, вирішив постригтися в монахи на Афоні з іменем Максима, а в Московщині його прозвали ще Греком, і він увійшов в історію, як Максим Грек. На Московщину він був запрошений 1515 р., а прибув щойно 1518, для перекладу церковних книг, і дуже можливо, що тут започаткував і друкарство. Але в 1525 р. за критику московських порядків був засуджений на „заточення в монастир", де пробут, як сказано, 30 років. Правда Е. Голубінський (Богословскій Вѣстникъ" 1895, ч. 2) дає першенство книгодрукування в Москві Петрові Мстиславцеві, від якого, ймовірно, вчився друкарства й сам Федорович, мавши до цього природний хист, а крім того походив із ремісничої родини, що наблизила його до майстерства взагалі. Інші ж кажуть, що Мстиславця в Москві уважали за чужу людину, бо він був з Білоруси, яка тоді була під литовським пануванням, і йому не судилося відіграти ролі першодрукаря, а ця честь припала автохтонові московського князівства — Іванові Федоровичеві.

До часу приходу Максима Грека на Московщину там вживали церковні книги різних перекладів, іноді взаємосуперечні, отже, він спершу переклав „Толкову Псалтир", Книгу „Дій Апостолів" та самий „Псалтир", разом до 1551 р. три книги.

До часу приходу Максима Грека на Московщину були тільки рукописні книги (П. Березов — Первопечатник, М., 1952, ст. 64; А. Некрасов — Книгопечатание в Росії... В. Андрухов — Русская книга... М., 1924, ст. 64 - 125). Особливо останній автор твердить, що Максим Грек, кн. А. Курбський, І. Федорович та П. Мстиславець належали до одного гуртка реформаторів. З цього можна зробити висновок: Максим Грек перекладав Апостола, а Мстиславець і Федорович його друкували; між ними трьома слід дошукуватися й першодрукарства у Московщині, але хто його туди перший заніс годі певно сказати. Слід припускати, що Максим Грек і П. Мстиславець одночасно, а Федорович був пересмцем цього месіянства від обох вищеназваних.

На потвердження цієї гіпотези можна дати доказ, що М. Грек, який вчив Федоровича друкарства, передав йому італійську друкарську термінологію, як, наприклад „тередорщик" (друкар), „батирщик" (накладач чорнила на букви), „питан" (верхня дошка), „тимпан" (рама), „фрашкет" тощо. (П. Галактинов — Первопечатник И. Федоров. Петроград, 1922, ст. 15). Але ці терміни Федорович у Західню Україну не приніс, і ми їх тут зовсім не зустрічаємо: тут переважала західньоевропейська термінологія, хоча б часто вживаних таких назв:

Українська: друк, папір, буква і літера.
На заході: друк, папір, пейпер, літера.
Московська: печать, бумага.

Над нашою старою друкарською термінологією слід було б застановитися глибше, але це покищо не входить в обсяг цієї статті.

Ми не думаємо применшувати доброї слави представника нашого північного сусіда — Московщини; ми признаємо Федоровичеві велику віру в місію друкованого слова, яку він тоді збагнув, будучи дияконом православної церкви. Сміливо можна сказати, що ним проводила ідея св. Письма: „Ідіть і навчайте всі народи" (Матв. 28 19). Цю місію можна було провести тільки шляхом друкованого слова. Але Московщина в той час була на низькому культурному рівні й не могла сприйняти цього мистецтва, як засобу ширення освіти й науки. Україна ж тоді культурно стояла вище, і тодішній Львів, а опісля Остріг на Волині вже були на такому рівні, що могли затрудняти друкарів.

(Закінчення буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1973 Р.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Климишин Катря М.
11 Кабо Тодд А.
13 Спяк Іван.
16 Ділітка Леся А.
28 Гординська Наталя, Тамара.
56 Царук Микола А. III.
57 Вапула Петро мол., Тамара А.
75 Палуліс Віктор В., Кетлін, Розанна.
83 Кирилюк Давид, Павло.
88 Васьків Катря А.
106 Іваницький Андрій М., Павло Р., Петро Н., Юрій Т.
112 Карпа Катря, Крайник Дженифер А.
120 Пушак Василь І.
121 Городник Іван І., Езман Дарія А.
153 Луцишин Наталя, Луців Іван Д., Одежинська Андрея, Сарахман Михайло В.
171 Драґан Донна К., Маріянна.
172 Вогославець Роман Ю.
177 Стендлій Михайло Л.
182 Феррі Келліанна.
183 Лапчак Пилип М.
191 Куліш Андрея М., Колодій Мирослав Д.
217 Боршанський Франко Т.
221 Горбенко Микола Д.
235 Вілецький Євстахій, Маргарита, Марко.
254 Вайлій Іван І.
274 Центко Євген М.
316 Капій Роберт Д.
320 Ричардсон Матвій П.
321 Гризьо Даниїла.
327 Пищимуха Тимофій, Подолюк Марта М., Роман П.
336 Рейд Колін, Тіна, Франко.
342 Гайдук Лариса Д.
346 Шкурка Михайло Д.
367 Чолач Марко Ст.
375 Демчишин Лідія Є., Софія И.
379 Стецик Іван Е.
387 Семанків Давид П., Феріґно Джейсон Е.
395 Лісович Тереса Л.
408 Хміль Терентій І.
439 Крамер Марта О.
445 Чукла Марія, Петро.
448 Голембйовський Павло Е., Никс Колин П.
464 Голик Григорій П.
505 Войчук Вредлі К., Вренда Л., Дарій К.; Тофан Вредлі І., Рікі А., Хрис Е., Ярослав І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

106 Стангрет Іван.
174 Мадич Володимир.
230 Адовазьо Яким М.
325 Тершаковець Софія.
340 Яручик Давид, Катря А.
448 Махній Меланія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

170 Гаврилюк Лідія.
216 Подоляк Юрій А.
372 Павляк Іван В.
430 Медвежинська Леся.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

320 Ричардсон Зузанна М., Лариса В.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

120 Жук Ронда І., Тамара І.
153 Андричик Марко Р., Яцук Розалія, Ярослав.
168 Де Лур Дженіфер М.
240 Нагорний Іван, Людмила М.
290 Вишнівський Анна С., Михайло, Роберт С.
293 Баран Анна, Гук Андрій М., Мотря Н.; Титла Андрій А., Роман Є.
339 Зеленюк Тарас С.
340 Калапуць Рут А., Фабіян Е., Процак Марта, Роберт І., Еселія Ф.
346 Максимяк Ігор Р.
360 Правак Оксана.
405 Горочук Іванна, Цинтія.
407 Стефаник Іван, Степан.
440 Колос Софія З.
473 Гамрат Тарас.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Гаврилюк Лідія.
297 Подоляк Юрій А.
422 Медвежинська Леся.
432 Павляк Іван В.
498 Яворський Андрій И.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

42 Хомишак Петро.
83 Кирилюк Володимир.
121 Кобіто Беверлі А.
173 Щерба Едвард П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

13 Кріль Гері М.
121 Грищик Анна 2.
153 Велей Андрій І.
173 Щерба Степан И.
174 Мадич Володимир Р.
230 Адовазьо Яким М.
287 Катроній Павло.
293 Дуган Христина Т., Стрибка Роберт.
320 Ричардсон Матвій П.
328 Тершаковець Софія.
341 Михальчук Антонія, Марта.

348 Фрейк Іван.
399 Малий Ірина О. 2, Олег В.
427 Деній Юдита Л.
435 Парницький Тома І.
495 Романович Андрій В., Мира Р. Хр., Юрій Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

2 Хлипняч Катерина М.
25 Чалий Наталя.
39 Зарічний Данило М. 2.
42 Вілоган Лорейна.
52 Грибик Тома Фр.
57 Динко Саля І., Лесняк Іван М.
76 Миськів Марія.
94 Войд-Борискевич Роберт, Галицький Володимир.
131 Луців Богдан.
164 Вутрей Тарас Р.
173 Щерба Євген М.
191 Жовнір Леся.
194 Валабан Олександра.
204 Глинський Юрій.
217 Вутлер Гері Т.
236 Скерпон Йосип М.
240 Довга Ольга І., Коцюмбас Олена.
245 Гуцман Маріянна.
266 Семчук Роман.
268 Лопушанський Роберт В.
277 Заяць Роман М., Зенчак Ірина Ст.
295 Котович Донна М., Каролина І.
304 Вороняк Марія А.
325 Перун Розалія М.
327 Липинська Орися.
334 Вакут Михайло В.
370 Гезій Христина М.
379 Мельник Марія, Юрденко Ольга.
397 Добош Ярослав.
427 Бабій Маргарита Хр.
445 Недокус Володимир В.
464 Максимишин Мирослав, Ярослава; МекКнайт Ірина А.
471 Снігур Лідія, Олександер.
490 Бучак Василь М., Мурій Василь Г. мол., Реган Дарія І., Михайло Д.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

33 Паластій Валентина.
38 Баран Зузанна І.
65 Кампанеллі Гері П.
92 Повел Михайло М.
94 Ломака Василь І.
102 Водразка Анастасія Р.
119 Застаний Роберт А., Прохницький Ярослав.
120 Добош Донна М.
125 Чорномаз Данило, Мирон, Христина.
132 Куницький Григорій И.
140 Валот Варвара М.
221 Пляцушок Люба М., Шило Наталя.
230 Тимс Марія И.
276 Коваль Олена М.
290 Врайт Карін Л.
292 Свистун Ярослав.
320 Головей Христина М., Мармаш Марко В.
336 Карпіська Олександра Л., Степаник Черіл А., Фостер Іванна А.
367 Стасів Степан Ф.
385 Кравець Юрій П.
460 Воровський Володимир Д., Петро А., Розалія М.; Деревляний Андрій, Джус Володимир І.
481 Дрвинґа Єва С.
490 Яцентий Марця А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

107 Ваншула Надія В., Пилипчак Анна Ю.
112 Добрянська Патрикія А., Голотяк Іван Д., Марія А., Норберт; Капрал Тереса А., Купчик Ґрейґ Я., Маховський Мирослав, Поданий Терентій Е., Савчик Даглес П., Шерепіта Патрикія І., Степан М.; Табассо Михайлина, Федак Марія П.
256 Довбуш Лілея А.
261 Фалер Карін Р.
270 Вілик Ірина.
432 Дорош Степан Ю.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Хоманчук-Микитин Патрикія.
10 Гентош Розалія.
25 Мазуркевич Януш, Олександра.
28 д-р Гординський Ярослав Р., Марта.
32 Вайрд Роберт ст.
34 Скорацька Ольга.
35 Ковалишин Анна.
37 Головата Марія, Осередчук Денис В., Романа Е.
39 Зарічний Данило, Майкович Марія.
42 Хомишак Петро.
47 Вохняк Анна, Грицюк Юрій, Леся Л., Меланія А.
51 Яцків Юрій, Валентина.
56 Царук Тереса А.
57 Лесняк Іван М.
76 Вартошик Орест, Воґачик Йосип.
78 Барто Анастасія Є.
79 Осадца Зеновія.
83 Кирилюк Віктор, Володимир; Ткачук Василь, Берта.
88 Бойко Богдан, Кальник Ларі І., Нюман Марія Ц., Петрикевич Юрій, Шурик Христина М.
94 Филипів Павло.
107 Возняк Микола, Дутчак Михайло, Сеник Микола, Катерина.
120 Джастис Діяна Л.
121 Грещук Тереса, Кобіто Беверлі А., Матаіісько Степан, Йосипина А.; Цмайло Маргарита Г.

125 Паньків Степан Т., Панько Іванна Ст.
127 Кобрин Олександер З.
131 Костелина Лука Л.
147 Міллер Єлисавета.
150 Дяків Катерина.
153 Зарицька Софія, Кривуша Галина.
161 Кроконко Василь І., Тиро Марія С.
163 Чичула Ніна М., Ольга.
170 Микитюк Роман.
172 Матійцьо Петро.
173 Гінсьорська Анна, Щерба Едвард П., Степан І.
174 Демків Ілля, Вероніка.
177 Патій Дебора А.
191 Боднар Ірина, Дудій Едвард, Анастасія Е., Елеонора; Ільницький Ґері, Клевич Петро М., Колодій Христина М., о. Куліш Іван І., Малецький Франко.
200 Бошко Степан І., Юрій В.
204 Зелик Марта, Керницька Домініка.
210 Винник Христина.
217 Кун Андрій Ф.
220 Гнатишин Володимир.
221 Пенцак Марія М.
234 Вемко Богдан.
235 Вілецький Йосип.
240 д-р Антонович Тарас, Юрій С., Гаврилів Іван, Анастасія.
242 Спотс Микола.
245 Гуцман Маріянна.
266 Жиглевич Олексій, Семчук Роман.
277 Лисак Анна, Цох Емануїл.
286 Хиляк Ярослав.
292 Титар Ярослав, Лідія.
295 Панчак Марія А. К.
305 Волтерс Ірина, Керпецький Володимир Т., Іван В. 2, Ванні Т., Дебора А., Кетлін В., Кетлін М.; Кук Яким Е.
307 Галамай Володимир М.
316 Димкар Ірина К.
323 Палій Михайло.
325 Нагурний Іван Е.
327 Герула Василь, Ангелина; Подолюк Богдан А., Сигній Борис.
328 Прицляк Іван.
331 Романик Роман І.
336 Рейд Яким, Софія.
342 Гайдук-Жила Катерина.
345 Корбин Олег Ю.
346 Глоговський Ігор, Степан, Ада.
350 Корман Анастасія.
353 Литвин Анна.
360 Камад Лєна.
361 Віскупська Марія А., д-р Савицький Юрій.
370 Сова Марія, Тібодо-Гіна Романа.
371 д-р Бурачинський Богдан В.
372 Мазеллі Юлія, Якубович Анна.
379 Стецик Любов, Тун Антін В., Юрденко Юрій, Ольга.
388 Лебіщак Еліза Г.
390 Стренк Микола, Сухопар Степан.
408 Романчукевич Роман В., Саковський Василь.
414 Червак Віра.
416 Заяць Ярослав.
418 Мец Юрій, Йосипина.
419 Масляний Йосип.
422 Поліщук Іван, Микола, Галина.
427 Баткулис-Поташник Анна М.
430 Квятковська Ірина.
434 Антонович Дмитро, Чериба Іван.
437 Омецінська Марія, Яріш Степан.
439 Гарасимко Еліза.
442 Похмурська Лариса.
444 Варан Михайло.
445 Геврик Марко, Парасюк Методій.
448 Голембйовська Анна Ю., Джума Маріян.
467 Шеско Кей.
474 Заяць Денис.
481 Конецька Христина М.
484 Герець Родіон, Панрій Василь А.
492 Вовфард Віра М.
505 Войчук Лорні, Ярослав В., Еліза; Копик Едвард С., Олексій.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

94 Федорак Богдан*, Донна.
104 Гроблевська Маріянна.
106 Ворисевич Петро, Грициняк Анна, Станґрет Марія.
113 Карнаган Григорій*, Шрум Василь Л*.
117 Микитин Катерина.
127 Шевчук Іван, Надія, Надія Л.
153 Завадовська Ванда.
158 Федорів Дмитро Р.
161 Ясеницький Іван, Текля.
174 Бутенко Володимир* 2.
183 Недвідь Марія.
194 Киршак Володимир*, Олександра.
220 Влізло Василь*.
230 Чепак Анна.
240 Глоговський Степан, Анна.
254 Павлюк Іван, Харитина.
267 Кравець Таня К.
270 Решетило Анна М. 2.
280 Поліщан Марія.
303 Мащак Олена К.
340 Ромуальдо Маріян*, Лілея; Шевелянчик Михайло, Яручик Теодор*, Раїса.
361 Ярух Степан.
370 Боднарр Анна, Вознюк Параскева.
379 Дрозд Іван, Анна; Мотало Ольга.
422 Вердан Дмитро.
423 Петрів Володислав*.
440 Дрислінґ Анна.
456 Михальчишин Михайло.
463 Кравець Григорій*.
471 Ощипко Григорій.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

8 Вареха Степанія.
14 Вахнина Надія, Магмет Мирон, Галина.
70 Шеремета Микола*, Параскева 2.

128 Горбова Олена.
170 Гаврилюк Василь, Галина 2.
216 Вандера Володимир.
235 Реуш Давид Ф*.
360 Гевко Пелагія.
372 Дибайло Христина.
387 Семанків Прокіп 2, Марія 2.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

107 Ваншула Надія В., Пилипчак Анна Ю.
112 Голютяк Іван Д.*, Норберт*, Марія А.; Добрянська Патрикія А., Капрал Тереса А., Купчик Крейґ Я*., Маховський Мирослав*, Поданий Терентій Е.*, Савчик Даглес П.*, Шерепіта Степан М.*, Патрикія Є.; Табассо Михайлина, Федак Марія П.
256 Довбуш Лілея А.
261 Фалер Карін Р.
270 Вілик Ірина.
432 Дорош Степан Ю*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

22 Подний Іван*.
113 Маврер-Релік Розалія.
136 Войко Іван.
221 Козяк Параскева.
471 Ощипко Григорій*.
497 Форемський Петро*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

12 Ковальчук Степан*.
27 Роговська Любов М.
48 Теребецька Діяна Л.
88 Фтомин Ірина.
94 Собків Петро.
95 Міч Степанія.
102 Квіт Зиновій.
114 о. Саґарський Анастасій*.
120 Жук Роман К.*, Євгенія А.
131 Венгловська Анна.
153 Похожай Анна Е.
176 Шиманчик Лідія, Михайлина.
238 Вонс Марія.
240 Джуман Теодор*.
245 Вуханан Мартин Ю.* 2, Посева Наталя.
254 Курістон Анна.
266 Панчишак Ярослава А.
281 Шнайдер Дора.
288 Лихолат Софія.
293 Голонка Іван мол.*, Литощ Андрій, Мельник Петро, Сініор Анна, Титла Богдан, Галина, Ольга; Форостина Всеволод.
316 Рихлик Петро.
340 Калапуць Едвард*, Ніна.
346 Лішнянський Михайло*, Максимяк Ярополк.
371 Вілозір Володимир, Процик Микола.
405 Немечек Єлисавета 2.
414 Вознюк Володимир*, Микола, Христина; Данія Ярослав*, Самсонюк Павло*, Марія.
423 д-р Вірщук Роман, Ореста; Лукашевський Ярослав*, Семущак Юлія, Толочко Степанія.
430 Квятковський Тома*.
445 Зазуляк Орест П.*, Маріянна Є.
455 Стурцій Семен В*.
458 Николюк Петро*.
473 Стецина Дмитро*.
484 Швед Йосип, Карло Т.*, Тома В*.
489 Врайт Семен*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Вареха Степанія, Гаврилюк Василь, Галина 2.
37 Вахнина Надія.
55 Чорний Остап С. М*.
94 Ройс Давид Ф.
100 Розумов Олександер.
129 Мицик Омелян В. мол*.
170 Шеремета Микола*, Параскева 2.
210 д-р Макарушка Ярослав І., Марія З., Олена М.
277 Семанків Прокіп 2, Марія 2.
374 Вандера Володимир.
375 Гевко Пелагія.
430 Горбова Олена.
432 Дибайло Христина.
498 Яворський Іван М*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.

2 Плешкевич Роман*.
44 Захарчук Теодор П*.
45 Зінь Тома Г*.
76 Кальба Марія А.
104 Гроблевська Маріянна.
113 Карнаган Григорій Р.*, Шрум Василь Л*.
114 Витович Ірина, Серединка Іванна.
130 Кілик Дарія.
161 Ясеницький Іван*, Текля.
183 Недвідь Марія.
194 Киршак Володимир*, Олександра.
220 Влізло Василь.
230 Чепак Анна.
240 Глоговський Степан*, Ада.
277 Заяць Орест А*.
280 Поліщан Марія.
288 Дячун Андрій.
303 Мащак Олена К.
312 Шарик Іван І*.
370 Боднар Анна, Вознюк Параскева.
371 Попель Іван*.
379 Дрозд Іван, Анна; Мотало Ольга.
414 Гузан Анна.
422 Вердан Дмитро.
423 Петрів Володислав*.
430 Лівчак Людовика.
448 Гнесько Іван*.
456 Михальчишин Михайло*.
473 Воднар Оксана.
484 Герець Родіон*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

3 Заклинська Анна.
8 Костевич Михайло*.
21 Вич Анна.
25 Торпій Татьяна.
27 Турянський Володимир.
38 Емперор Павлина.
49 Петраш Діяна.
58 Цофнук-Струж Олена.
102 Стецура Ірина.
191 Колодій Люіза.
217 Гривнак Теодор*, Тамара; Гринчишин Василь.
240 Антонович Тарас, Райца Петро.
270 Мацях Марія.
272 Кушнір Дмитро, Маскалій Текля М.
288 Заґвоцький Володимир*.
304 Слотюк Ольга.
316 Маґин Арнольд В*.
327 Липинський Роман*.
374 Скапрівська Гертруда.
375 Мартинович Ярослав.
397 Леськів Іван.
406 Стечко Іванна А.
417 Придаткевич Лідія.
429 Гюгес Катерина.
430 Мельничук Мирослав*.
432 Кривоніс Степан*.
437 Яріш Степан*.
458 Гуторів Борис*, Марія.
492 Віда Костянтин І.*, Мушка Володимир, Ірина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Маселко Ольга.
14 Вілан Мінодора Г.
33 Войчук Петро, Колядa Євгенія.
59 Взова Анна.
63 Оренж Євгенія.
75 Шептак Михайло И*.
81 Боднарук Марія.
106 Паращук Степанія.
113 Ярчак Іван В*.
119 Матлак Ірина, Прохницький Іван, Анна.
120 Гула Степан*, Кічан Франко*.
144 о. Іжак Богдан*.
176 Херуїм Ніна.
181 Лубинський Степан*.
200 Міллер Юрій Г*.
221 Козяк Параскева, Шікула Тарас В*.
230 Бріяч Степан*.
242 Гаргай Йосип*, Юрій*.
259 Гіжовський Володимир*.
274 Центко Катерина.
286 Хиляк Юрій*.
287 Балацький Богдан.
288 Саврук Іван*.
292 Вілинський Зенон Р*.
295 Мотрович Анна.
304 Яремко Дмитро.
307 Барицька Марія.
320 Марковський Адам К.
327 Душенчук Василь*.
336 Гриб Микола, Марія.
348 Віловус Олена.
372 Шмерета Олена, Ярема Юрій*.
379 Гнитка Йосип, Криса Теодор*, Марія; Мельник Василь, Юстина; Мулик Катерина.
385 Кравець Татьяна.
397 Кузмяк Володимир*.
413 Мерош Микола*.
422 Воскобійник Оксана, Даник Борис.
423 Синило Іван*.
425 Смук Степанія.
441 Мерко Семен*.
477 Пішак Антонина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

127 Торній Донна І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

2 Задайко Катерина.
11 Пустельник Софія.
13 Дривецький Микола.
21 Овчарик Євдокія.
22 д-р Гресів Юрій С*.
55 Царик Анна.
56 Солецька Христина.
67 Вавро Анна.
73 Пашник Анастасія.
78 Канапіцький Іван И*.
86 Мороз Богдан.
99 Вонк Анна.
106 Петровський Йосип*.
112 Москаль Анна, Хміль Анна.
116 Стрибко Шурко*.
117 Мороз Богдан*.
120 Цюпа Олексій*.
130 Серединський Іван.
142 Маркович Михайло.
147 Ракочий Василь.
150 о. Гнатишак Юрій.
155 Вілинська Агафія, Науменко Кузьма.
156 Каландяк Михайло*, Рудницький Іван.
158 Савчишин Пилип.
161 Варбій Марія.
179 Паращак Анна.
194 Стислович Марія.
204 Рудницька Олена.
217 Колданська Марія.
228 Хоминець Калина.
237 Сорока Ілля.
247 Маєр Іван.
254 Гірний Іван 2.
261 Данилів Юлія 2.
276 Вілик Йосип*, Гомзяк Степан*, Лісовська Ксеня, Мидяновська Анна, Стубан Василь.
289 Час Марія.
293 Чарнецький Михайло Д*.
295 Славич Павло.
306 Спуґані Анастасія К.
308 Кохманська Анна.
320 Армстронґ Іванна К. 2, Федорчук Іван.
336 Сікорська Марія.
338 Кудлик Йонсип.
352 Савчин Федір.
355 Данилюк Василь*.
361 Марош Євдокія.
364 Валко Андрій.
367 Ляско Катерина.
369 Новацький Степан, Пироганиш Феня.
370 Рижевська Катерина.
379 Сарахман Дмитро 2.
382 Войчак Анна.
414 Роменський Роман.
423 о. Нагірняк Ілля.
439 Янівська Надія.
445 Сосновий Іван*.
469 Шеремета Маланія.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

22 Кузьма Діяна М.
35 Ковалишин Анна.
37 Осередчук Денис В., Романа Е.
44 Яремко Анна.
47 Грицюк Юрій, Леся Л., Меланія А.
57 Вівчар Михайло.
66 Гафткович Ераст.
76 Кунцевич Олена.
83 Вабяк Джойс А.
88 Васьків Мирон М.
94 Вилсон Кавлюс З., Лопушанський Михайло, Анна; Манас Іван, Тарнавський Юрій.
104 Стецяк Карло Н.
107 Мшар Володимир.
119 Сорока Анна.
125 Паньків Степан Т., Меланія; Панько Іванна Ст.
158 Лобур Едита.
172 Кольцьо Маґда, Матійцьо Петро, Леся.
174 Демків Ілля, Вероніка.
200 Вошко Степан І., Юрій В.
204 Писарівський Володимир.
209 Моряк Андрій.
221 Пенцак Марія М.
240 Ворщ Юрій С., Вузька Надія.
245 Гуцман Маріянна.
292 Титар Ярослав, Лідія.
301 Чопівський Андрій.
307 Галамай Володимир.
331 Романик Роман І.
336 Рейд Яким, Цох Йосип.
346 Ільчишин Василь.
353 Ткачук Мирон.
360 Гаврилюк Діяна, Уляна.
371 Вурачинський Богдан В.
390 Стренк Микола.
395 Лісович Мира.
408 Романчукевич Роман В., Саковський Василь, Оксана.
416 Заяць Ярослав.
418 Мец Юрій, Йосипина.
434 Войко Лідія.
444 Гнатюк Євген, Мартинюк Мервин.
445 Геврик Марко, д-р Матвійчук Зенон.
448 Голембійовська Анна Ю., Джума Маріян, Никс Бриян, Хобич Микола.
455 Фуґа Христина.
505 Волос Августин І., Козак Ернест.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

37 Гранза Михайло*.
174 Бутенко Володимир*.
340 Зінчук Віталій*, Ходневич Павло*, Яковчук Альберт І., Ольга; Яручик Теодор*.
346 Воловий Володимир*.
456 Лазор Анна М.
495 Ільницький Андрій*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

464 Коркс Люба.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

96 Вісціярелі Тереса.
114 Реґайло Йосип М.*, Рітка Віталій*, Олеся.
180 Вудацька Вероніка Є.
240 Косць Ольга, Нагорний Антін, Іван*.
245 Вуханан Мартин Ю*.
268 Лобів Іван.
325 Стефанишин Марія.
327 Смуток Микола*.
340 Мельник Рубин*, Процак Альфреда, Яковчук Іван*.
346 Василюк Орест І.
405 Горощук Іван*, Неметчак Єлисавета.
407 Вінчук Марія.
414 Дуда Михайло.
440 Перегинець Богдан*.
454 Ворис Маркила.
455 Стурцій Семен В.
458 Николюк Петро А.*
505 Волощук Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

13 Когут Іван І.*, Іван М.*, Іванна.
129 о. Мицик Омелян В*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31 липня 1973 р.:)

Старий рід забезп.	52
Кляса О	226
Кляса Т	3,354
Кляса W	12,289
Кляса Р 20	13,652
Кляса Е 20	9,832
Кляса Е 65	2,373
Кляса Р 65	1,571
Кляса DP 60	265
Кляса DP 65	456
Кляса ADD	5,075
Кляса Т 10	246
Кляса Т 5	49

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	25
Кляса 5 Е	33
Кляса Р 20	267
Кляса Е 20	247
Кляса Р 65	10
Кляса Е 65	20
Кляса Е 18	3

Разом: 50,045

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31 липня 1973 р.:)

Кляса 1-ша	665
Кляса 2-га	222
Кляса 4 Р	336
Кляса 5 Е	462

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	6,107
Кляса Е 18	4,514
Кляса Е 65	285
Кляса Р 20	7,826
Кляса Р 65	148

Разом: 20,565

В Китаю регабілітовано ряд високих партійних достойників

Гонґ Конґ. — У повідомленнях китайського аґенства Гсінхуа подані прізвища колишніх високих партійних достойників, які попали були в неласку в часі т. зв. культурної революції і були позбавлені своїх посад. Серед регабілітованих є такі відомі комуністи як Тан Чен-лін, кол. член Політбюро, який був заступником прем'єра та диктатором уряду сільського господарства і лісів; Улянфу, кол. кандидат в члени Політбюра і Губернатор Внутрішньої Монголії; Тенґ Гсіяо-пінґ, кол. Політбюра та генеральний секретар Комуністичної партії. Реагабілітованому Тенґ Гсіяо-пінґові привернено позицію заступника прем'єра. Регабілітованого Чін Чі-вея кол. командуючого районом Кунмінґу призначено командуючим військової округи Ченґту. Янг Юнґа, кол. командуючого Пекінської військової округи призначено командуючим військової округи Сінкіянґ, яка має для Китаю велике стратегічне значення у зв'язку з можливим конфліктом з СССР. З інших відомих регабілітованих комуністів названі такі особи: Чен Тсаї-тао, Лі Та, Чао Дзу-янґ, Ку Му. Всі вони одержали нові відповідальні призначення. Інформують також, що буде регабілітований Лі Чінґ-чуан, кол. член Палітбюра.

Регабілітація колишніх партійних достойників в Китаї прийняла такі розміри, що ті члени партії, які брали активну участь в чистках в період культурної революції, починають боятися за свою долю. Деякі коментатори висловлюють думку, що в Китаю може прийти до нових внутрішніх ускладнень, вказуючи на статтю в „Дженмін Джіг Пао", органі Комуністичної партії, у якій критикується модифікацію принципів маоїстської філософії в ім'я праґматичної політики. Мова про ті принципи, наголос на які був власне покладений в час культурної революції. Загальний характер статті унеможливлює устійнити, про що фактично йдеться і в чому полягають „помилки", про які говориться в статті.

Розкрадають „соціялістичне майно"

Київ. — Газета „Радянська Україна" з 17 серпня повідомляє про те, що подана інформація про „шабашників з компютером" з 17 липня ц. р. виявилася цілком правдива і винних в „розкраданні соціялістичного майна" притягнено до відповідальности.

„Секретар виконкому Сумської обласної Ради депутатів трудящих тов. Карпенко повідомив редакцію, — пише „Радянська Україна", — що що за розкрадання державних і громадських коштів, зловживання службовим станом колишній головний інженер Зноб - Новгородської ПМК-147 М. Ф. Коперсак та колишній старший інженер Харківського Фізикотехнічного інституту низьких температур Г. П. Гакал засуджені Сумським обласним судом до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна з утриманням у виправно-трудовій колонії посиленого режиму. Колишній начальник ПМК-72 С. Ф. Коширцев засуджений до шести років позбавлення волі з конфіскацією автомобіля „Москвич". Решта учасників групи: І. В. Кузько та О. Ю. Несмешний засуджені до чотирьох років позбавлення волі кожний, а В. Д. Кущ і В. М. Лемеш — до трьох років позбавлення волі умовно. Надійшла відповідь від виконуючого обов'язки директора Фізико-технічного інституту низьких температур, доктора фізико-математичних наук тов. Манжелія та заступника секретаря партткому тов. Зельєва. Вони повідомляють, що комуністові Литвиненку оголошено сувору догану. Партком, заслухавши питання про участь співробітників інституту в роботі Сумського будівельного загону, ухвалив рішення, спрямоване на виключення таких ситуацій, які могли б привести до порушення законности. Партком зобов'язав керівників відділів, профорганізацію уважно ставитися до розгляду заяв про надання відпустки за свій рахунок".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 червня 1973 р.)	24,574	58,668	5,024	88,266
Активні члени:				
(Приріст у липні 1973 р.:)				
Нові члени	75	177	70	322
Прийняті наново	7	60	10	77
Прийняті з перех. листами	4	19	1	24
Зміни кляс забезпечення	2	6	—	8
Прийняті з Департ. Молоді	—	19	—	19
Разом:	88	281	81	450
Убуток у липні 1973 р.:)				
Суспендовані члени	30	61	26	117
Відійшли з перех. листами	5	24	4	33
Зміна кляс забезпечення	21	6	—	27
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	—	70	—	70
Вибрали грошові звороти	23	41	—	64
Відійшли з випл. п. сум заб.	47	36	—	83
Виплатили вповні вкладки заб.	34	55	—	89
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	164	294	30	488
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у липні 1973 р.:)				
Виплачене забезпечення	34	55	—	89
На безпл. продовж. забезп.	12	27	—	39
Разом:	46	82	—	128
Убуток у липні 1973 р.:)				
Померли	—	11	—	11
Вибрали готівку	3	24	—	27
Привернені в актив.	4	22	—	26
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	12	62	—	74
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем липня 1973 р.:	24,532	58,675	5,075	88,282

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за липень 1973 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1973 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН

Заст. гол. предсідника і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1973 Р.

Прибутки:

Виплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1*	277.26	151	125.30	325*	2,364.51
2	182.47	152	52.23	327	830.65
3	440.63	153*	4,318.74	328*	678.64
4	177.52	155	1,841.53	330	474.83
5	1,727.00	156	674.55	331	107.92
7*	347.06	157*	402.43	332	161.38
8*	3,768.31	158	602.98	333	143.55
9	156.85	161	1,349.67	334	733.62
10	404.00	163*	362.57	335*	122.23
11	171.10	164	253.54	336	1,264.75
12	274.87	165*	123.34	337	820.81
13	1,008.74	167	134.56	338	342.72
14	2,078.05	168	347.10	339*	217.03
15*	1,493.72	169	170.55	340*	392.26
16	546.13	170	895.56	341	1,608.79
17	315.21	171*	716.31	343	333.02
19	356.38	172*	292.18	344	1,192.00
20	1,050.31	173	1,135.04	345	374.60
21*	851.52	174*	3,339.26	346*	832.99
22*	872.20	175*	2,221.26	347	540.21
23	227.73	176*	712.56	348	681.03
24	46.18	177	410.72	349	835.11
25	3,047.41	178	176.72	350	1,204.54
27	794.28	179*	393.47	351	76.13
28	42.20	180	500.57	352	807.63
29	469.97	182	487.30	353	880.11
30	116.09	183	654.74	354	408.09
31	111.95	184	555.78	355	255.81
32	1,516.21	185	33.14	356	456.24
33	353.74	190*	25.58	357	17.68
34*	474.58	191	1,655.05	360*	1,309.81
35	637.65	192	545.18	361*	2,607.38
36	241.95	193	14.00	362	541.08
37	686.28	194	3,035.05	363	111.94
38	527.10	195	13.41	364	902.23
39	1,751.16	196	18.80	365	22.08
40*	20.18	197	5.63	367	2,210.82
41	27.94	200	758.40	368	354.57
42	3,185.25	201	37.69	369	69.68
44*	296.50	203*	408.86	370	215.44
45	1,258.68	204	3,225.47	371*	3,878.99
46	409.62	206	863.53	372	1,086.00
47	804.05	207	47.50	373*	369.77
48	330.23	209	245.72	374*	352.35
50	156.91	210	133.91	375	1,422.68
51*	401.14	211	278.11	376*	78.27
52	208.31	213	320.84	377	17.67
54	274.87	214	351.72	379	2,908.34
55	955.83	215	31.35	382	176.93
56	428.23	216	1,148.58	383	617.15
57	1,203.50	217	1,557.84	386	214.04
58	400.68	218	324.03	387*	814.67
59	1,026.98	219*	874.65	388	161.87
60	57.08	220	984.99	390*	73.05
61	1,143.63	221*	4,279.74	391	77.82
62	132.49	223	308.01	394	85.50
63	1,679.80	224	386.94	395	289.74
64	208.83	225*	20.98	397*	1,151.85
65	402.61	226	347.34	399*	906.03
66	26.52	228	55.47	404	156.32
67	251.98	230	1,462.08	406	480.39
68	191.76	231*	584.34	407	1,150.84
69	227.34	233	897.81	408	468.32
70	771.34	234	730.73	409	154.31
72	25.85	235	1,075.59	411	135.20
73	210.46	236	277.21	412	913.86
74	38.79	237	124.36	413	105.72
75	305.23	238	1,408.39	414*	2,750.16
76	1,279.72	239	651.04	415*	18.33
77	76.16	240	2,829.08	416	475.16
78	459.46	241	144.22	417*	125.33
79*	57.64	242	449.26	418	970.65
81	315.35	243	241.51	419*	25.28
82	52.37	244	5.28	421*	73.65
83	1,273.56	245	988.69	422	1,717.60
84	158.58	247*	442.97	423*	1,480.85
85*	352.23	248	67.78	424	145.99
86	189.77	251*	960.88	426	87.50
87	66.19	252	213.85	427*	2,559.07
88	902.97	254	1,046.05	428	20.34
90	331.26	256	229.16	429	39.83
91*	399.64	257*	1,350.44	430	2,060.90
92	22.81	258	27.61	432	8,420.00
93	490.49	259	417.55	433*	332.61
94	2,987.79	261	369.20	434*	2,507.54
95	27.22	263	16.29	435	116.66
96*	1,216.12	264	45.87	436	642.15
97	107.49	265	88.19	437	1,068.49
98	50.29	266	1,700.01	438	153.76
99	183.76	267*	832.97	439	1,477.25
100	228.63	268*	1,105.62	440*	2,890.26
102	1,205.91	270	907.08	441	446.34
103	147.32	271*	573.09	442*	97.15
104	419.68	272	189.29	443	35.11
105	691.27	274*	299.40	444*	677.54
106*	987.51	275	76.54	445*	1,342.88
107	439.31	276	686.07	448	1,741.02
108	75.92	277*	1,512.67	450	482.96
109	198.29	278	132.90	451	753.56
110*	204.78	279	44.65	452	556.82
111	53.20	280	115.83	453	25.22
112	696.43	281	761.29	454*	154.30
113	675.75	282	106.87	455	341.45
115*	297.93	284	152.79	456*	576.24
116	845.75	285	472.08	457	736.67
117	157.16	286	293.22	458	925.78
119	156.18	287*	777.67	463	775.67
120	1,017.08	288	422.11	464*	1,379.77
121*	999.04	289	546.38	466	290.45
122	107.78	290	261.97	467	33.38
123	303.60	292	2,751.10	469	599.68
124	145.95	293	1,168.00	471*	3,962.36
125*	302.34	294*	37.64	472	613.63
126	218.54	295	1,005.13	473*	2,693.38
127*	3,935.38	296	287.10	474	89.61
128*	1,113.21	297	82.01	476	126.02
129*	230.48	299	135.72	477	121.70
130	963.18	302*	26.03	478	412.20
131*	1,616.29	303	273.83	480*	438.93
132	94.99	304	892.21	481	430.06
133	862.28	305	489.44	484	2,269.73
134	176.48	306	129.13	487	284.41
135	14.04	307	1,763.16	488	252.89
136*	321.00	308	26.54	489*	200.25
137	344.49	309	84.79	490	231.62
138	59.36	311	77.84	492*	757.48
139	123.45	312	75.20	495	149.67
140	127.83	313	55.26	496	150.45
141*	20.70	316	1,717.12	497*	697.72
142	466.99	317*	381.08	498	239.32
143	249.24	318	104.23	499	60.20
144	303.90	319	107.19	500	157.07
145	231.77	320	1,171.85	501	61.64
146	1,104.84	321	461.62	502*	530.52
147	1,365.77	322	127.26	503	448.09
148	137.09				
149	178.92	323*	441.96	505*	149.62
150	226.20	324*	165.31	506	323.62

Вкладки зібрані у всіх клясах життєвого забезпечення $273,420.38

Виплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5	17.00	146	86.20	334	12.35
8*	21.40	147	4.30	336	12.10
10	19.20	149	7.80	338	2.90
12	24.80	153*	13.50	340*	28.50
13	18.40	155	15.95	341	6.30
14	75.95	156	35.90	344	65.70
16	18.35	157*	20.40	345	2.90
17	21.10	158	25.75	346*	25.25
19	9.20	161	18.55	347	9.20
20	5.65	164	1.10	349	73.30
21*	32.90	168	1.00	352	21.80
25	11.15	170	17.70	353	49.70
27	22.20	172*	13.70	360*	110.55
33*	11.00	173	52.85	361*	24.70
34*	18.80	174*	236.50	367*	51.55
35	4.40	182	3.20	368	.85
36	33.60	183	45.00	371*	47.20
37	26.55	184	7.40	375	6.30
42	12.80	191	1.10	383	20.00
44*	3.05	192	4.80	387*	50.75
47	60.55	194	28.95	388	5.65
50	19.45	204	42.75	395	24.40
51*	12.80	206	22.20	399*	28.20
55	24.20	209	9.60	407	135.35
57	36.60	214	37.50	408	14.05
59	5.30	216	18.80	411	23.40
61	84.60	219*	11.25	414	73.60
62	11.00	220	10.50	416	59.95
64	2.90	221*	129.85	418	25.20
68	2.95	230	1.70	419*	4.90
75	2.80	231*	5.10	423*	6.20
76	31.00	233	104.90	424	24.95
78	22.45	234	6.95	427*	97.70
81	21.30	238	12.20	430	42.00
82	12.20	239	8.90	432	88.20
83	76.95	240	143.05	434*	137.70
90	9.80	245	52.15	437	18.50
93	6.50	247*	2.00	438	2.45
94	48.45	248	11.10	439	24.30
95	4.80	251*	84.00	440*	114.20
96*	16.40	254	10.30	442	12.05
102	3.30	257*	12.55	443	1.35
103	4.05	261	3.95	444*	20.20
104	9.20	266	28.90	445*	142.90
105	21.40	268*	21.40	450	2.45
106*	24.80	270	1.95	451	17.00
110*	4.80	271*	18.25	454*	37.20
112	21.10	277*	66.25	456*	65.30
115*	12.45	278	22.00	458	37.85
116	15.75	282	5.65	464*	12.00
119	9.20	285	6.85	471*	73.00
120	4.90	287*	62.50	472	66.45
121*	7.10	292	7.40	473*	33.80
123	1.35	303	51.80	478	31.05
124	1.70	304	12.20	480	7.25
127*	71.20	305	18.40	484	9.20
129	9.60	307	21.60	488	11.00
131*	13.50	309	7.50	492*	11.00
133	12.60	316	14.95	495	21.40
136*	50.85	317*	26.80	497*	16.15
137	12.20	320	25.30	498	3.55
138	1.35	322	12.60	500	2.20
139	1.10	325	9.20	502*	14.40
142	4.40	328*	46.40	503	.85

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення $3,323.25

ПРИБУТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1973 РОКУ

Членські вкладки	$278,743.63
Відсотки від:	
Банків	7.30
Бондів	59,147.20
ґіпотечних позичок	36,448.44
членських позичок	1,322.05
Разом:	$ 96,924.99
Чинш від реальностей:	
Джерзі Сіті, Н.Дж.	$ 2,000.00
Чикаґо, Ілл.	65.00
Разом:	$ 2,065.00
Прибутки від реальности в Керґонксон, Н.Й.	$ 76,790.87
Прибутки від друкарні й книгарні	36,434.22
Звороти:	
Винагорода організаторів	$ 20.00
Дивіденд для членів	2,700.84
Премії групового забезпечення	805.00
Канад. податків і пенсійні оплати працівників	258.74
Премії за реасекурацію	753.00
Федер. і стейтові податки і соціяльне забезпечення працівників	5,577.86
Податки від заморґедж. реальностей	5,031.29
Премії за забезпечення від випадку	227.00
Разом:	$ 15,373.73
Різні прибутки:	
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	$ 7,581.29
Зиск при доспілих бондах	100.55
Разом:	$ 7,681.84
Інвестиції:	
Сплачено ґіпотечних позичок	$ 86,963.94
Сплачено членських позичок	11,866.17
Сплачено доспілих бондів	49,899.45
Разом:	$148,729.56
РАЗОМ прибутки за липень 1973 року:	**$662,743.84**

ВИДАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1973 РОКУ

Виплати членам:	
Зворот членських вкладок	$ 136.15
Премії за реасекурацію	1,437.04
Посмертні запомоги	60,801.00
Грошеві звороти	22,437.36
За доспілі вивінувальні грамоти	107,553.63
Вкладки за дітей, родичі яких померли	152.95
Допомоги з Фонду Братського	2,710.00
Виплати із Сирітського Фонду	310.25
Разом:	$195,538.38
Виплати на реальностях:	
Джерзі Сіті, Н.Дж.	$ 370.03
Разом:	$ 370.03
Видатки:	
На реальностях в Керґонксон, Н.Й.	$ 51,370.51
Друкарні й книгарні	36,682.81
Організаційні видатки:	
Кошти Відділових приборів	$ 36.50
Оголошення	1,024.00
Лікарські бадання нових членів	107.40
Винагорода обласних організаторів	4,280.15
Кошти подорожей обл. організаторів	2,196.05
Винагорода Відділових організаторів	589.00
Кошти обласних засідань	3,295.43
Винагорода Відділовим секретарям	57,566.85
Винагорода головного лікаря	250.00
Разом:	$ 69,345.38
Платня, забезпечення й податки:	
Пенсійна оплата працівників	$ 433.33
Платня кореспондента	750.00
Платня головних урядовців	5,666.68
Платня працівників	14,291.61
Канадські корпораційні податки	1,776.00
Премії за шпитальне забезп. праців.	183.36
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	10,314.35
Канадські податки і пенсійна оплата	289.87
Разом:	$ 33,705.20
„Свобода" за орган	$ 20,600.00
Загальні адміністративні видатки:	
Оплата за банкову опіку над бондами	$ 1,350.71
Книжки й друки	290.97
Загальне канцелярійне устаткування	683.35
Оплата до асекураційних урядів	496.00
Друки і прибори	1,433.71
Поштова оплата	650.00
Чинш за канцелярію у власному будинку	1,000.00
Обслуга машин IBM	2,294.22
Телефон	539.69
Загальні кошти подорожей	2,537.45
Меблі і машини	280.35
Вкладки до Братських Конгресів	893.24
Разом:	$ 12,449.69
Різні видатки:	
Спортова Акція	$ 242.28
Стипендії	5,500.00
Пожертви	1,250.00
Відсотки від закуплених бондів	942.81
Разом:	$ 7,935.09
Інвестиції:	
Видано ґіпотечних позичок	$ 99.00
Видано позичок на грамоти	4,732.05
Збільшено позичку для УНКдВМ	81,000.00
Збільшено вартість реальностей	2,499.03
Закуплено бондів	99,375.00
Разом:	$187,705.08
РАЗОМ видатки за липень 1973 року:	**$615,702.17**

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня 1973 р.	$357,426.34
Прибутки за липень 1973 р.	662,743.84
Разом:	$1,020,170.18
Видатки за липень 1973 р.	615,702.17
ГОТІВКА з кінцем липня 1973 р.	**$404,468.01**

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ В ЛИПНІ 1973 Р.

6	Пециляк Іван	30.00	204	Рудик Ірина	30.00
8	Олійник Стефанія	30.00	204	Гуменюк Анна	30.00
8	Русак Іван	30.00	213	Задорецький Панько	30.00
8	Русак Анна	30.00	217	Геруля Тома	30.00
29	Меско Естера	30.00	217	Кузь Михайло	30.00
29	Грен Сильвестер	30.00	219	Савчук Августа	30.00
33	Мелічишин Анна	30.00	230	Тимс Евгенія	30.00
36	Вулавінець Софія	30.00	240	Фрейзлер Єлисавета	30.00
36	Петришин Анна	30.00	240	Данилевич Богдан	30.00
36	Гойсак Марія	30.00	242	Чабан Анна	30.00
36	Гарбуз Тацка	30.00	253	Андрусик Іван	30.00
39	Гриник Анна	30.00	270	Заяць Микола	30.00
39	Туркевич Гавриїл	30.00	270	Фриц Марія	30.00
39	Николів Антоніна	30.00	270	Станиславишин Дженя	30.00
45	Федик Йосифина	30.00	274	Гула Домінка	30.00
51	Рибак Норберт	30.00	274	Галкавич Марія	30.00
83	Грабовенська Йосифина	30.00	285	Власович Надія	30.00
104	Мисак Каролина	30.00	305	Кічула Стефан	30.00
104	Грабар Стефан	30.00	316	Луців Параскевія	30.00
104	Савка Теодозія	30.00	318	Яремчук Каролина	30.00
104	Ворона Катерина	30.00	327	Корнова Катерина	30.00
105	Либас Микола	30.00	353	Литвин Анастазія	30.00
109	Мороз Вероніка	30.00	168	Бабин Ксеня	30.00
113	Корей Марія	100.00	361	Конюх Катерина	30.00
116	Сиротюк Павло	30.00	361	Конюх Андрій	30.00
121	Чуйко Василь	30.00	364	Добромільський Михайло	30.00
121	Фатюк Лев	30.00	365	Рудіман Юрій	30.00
133	Кігічак Ольга	30.00	367	Сандуський Кость	30.00
133	Шавала Стефанія	30.00	367	Бай Марія	30.00
137	Даще Іван	30.00	371	Повалачек Стефанія	30.00
144	Амброзій Марія	30.00	371	Тарнавський Іван	30.00
144	Чофей Теодор	30.00	372	Пастернак Михайло	30.00
151	Бойко Марія	30.00	374	Демко Анна	30.00
151	Шатська Розалія	30.00	379	Протас Стефан	30.00
153	Істрів Олександра	30.00	388	Михальцевич Марія	30.00
155	Яричевська Ксеня	30.00	397	Домбчевський Іван	30.00
155	Козак Анна	30.00	424	Безпальчій Анна	30.00
165	Скалецька Анна	30.00	430	Слоцький Іван	30.00
165	Шумінський Дмитро	30.00	432	Кобасюк Михайло	30.00
158	Лисенко Оксана	30.00	445	Михальчук Дмитро	30.00
168	Тимків Софія	30.00	466	Кручак Матвій	30.00
168	Еманило Марія	30.00	466	Нога Григорій	30.00
168	Цимбаліста Марія	30.00	469	Броватий Петро	30.00
178	Струса Катерина	30.00			
191	Боднар Василь	30.00		Разом	$2,710.00

ПОСМЕРТНІ ВИПЛАТИ В ЛИПНІ 1973 Р.

11	Загродничок Стефан	500.00	194	Багатович Теодозій	500.00
13	Дрівецький Микола	1,000.00	217	Варушевський Михайло	500.00
14	Теребецький Тома	500.00	217	Колданська Марія	500.00
21	Овчарик Евдокія	1,000.00	220	Гіжовська Анна	1,000.00
39	Войталь Василь	1,500.00	233	Галадей Юлія	1,000.00
39	Ковбаснюк Микола	1,000.00	253	Чорна Анастазія	500.00
39	Шмід Іван	1,000.00	276	Ліцовська Ксеня	1,000.00
45	Данилів Стефан	500.00	276	Мидяновська Анна	1,000.00
50	Шемичик Михайло	1,000.00	276	Гомзяк Стефан	500.00
56	Солецька Христина	1,000.00	287	Гнеш Анна	1,000.00
70	Ценко Марія	500.00	295	Ворончак Маріянна	1,000.00
81	Буката Петро	1,000.00	295	Славич Павло	1,000.00
99	Бонк Анна	500.00	304	Середич Михайло	1,000.00
108	Грущак Теодор	1,500.00	306	Спуганий Анастазія	500.00
112	Москаль Анна	500.00	320	Федарчук Іван	1,000.00
112	Хміль Анна	500.00	324	Бучко Розалія	1,000.00
114	Зінчак Адам	2,000.00	328	Кацер Василь	1,000.00
114	Зінчак Адам	1,000.00	332	Данилюк Анна	500.00
116	Стрибко Шірко	1,000.00	337	Паркс Стефан	1,000.00
119	Варшо Стефан	5,000.00	338	Кудлик Йосиф	1,000.00
119	Варшо Стефан	500.00	352	Савчин Фред	1,000.00
149	Хмільовець Теодор	1,000.00	353	Кох Пилип	500.00
150	о. Гнатишак Юрій	1,000.00	364	Бревка Антоній	1,000.00
155	Квятковський Вільям Бернард	1,000.00	364	Валко Андрій	1,000.00
155	Вілинська Агафія	500.00	364	Тимчишин Катерина	1,000.00
155	Науменко Кузьма	1,000.00	379	Ференц Наталія-Марія	1,000.00
156	Рудницький Іван	1,000.00	379	Сарахман Дмитро	500.00
158	Карценський Микола	500.00	379	Сарахман Дмитро	500.00
158	Савчишин Пилип	1,000.00	382	Бойчак Анна	801.00
158	Олексин Параска	500.00	407	Мартинюк Михайло	500.00
163	Піскор Анна	500.00	407	Мартинюк Михайло	500.00
167	Міськів Теодозія	500.00	423	о. Нагірняк Ілля	500.00
175	Грешко Параскевія	500.00	440	Квасничка Роман	1,000.00
177	Дучка Марія	1,000.00	497	Фляк Микола	500.00
192	Павлюк Йосиф	1,000.00		Разом	$60,801.00

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 404,468.01	Фонди:	
Бонди	25,457,871.70		
Уділи	526,139.72		
Ґіпотечні позички	5,821,454.11		
Позички на грамоти	514,317.99	Забезпеченеві	$37,487,912.20
Реальності	694,683.58	Братські	389,212.32
Друк. і елект. машини	35,637.91	Сирітський	163,972.79
Позичка для УНКдВМ	4,790,270.70	Захисту	170,652.65
		Наглої Потреби	33,093.76
Разом	$38,244,843.72	Разом	$38,244,843.72

КИТАЙСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ВІДБУЛА ДЕСЯТИЙ КОНГРЕС

(Закінчення зі стор. 1-ої)

партії та розгляд і схвалення нового статуту партії;

в) Вибір нового Центрального комітету партії.

З усіми документами і звідомленнями делегати мали змогу познайомитися ще перед самим конґресом і тому вже 28 серпня конґрес міг „одноголосно" прийняти всі подані звіти і схвалити нову партійну конституцію. Конґрес формально ствердив великі досягнення у зовнішній та внутрішній політиці комуністичного режиму в Китаю, „проаналізував прекрасну ситуацію в країні і закордоном, цілком підтвердив великі перемоги, добуті на всіх фронтах".

Розгром „кліки Лін Піяо"

В комунікаті багато місця відведено цьому питанню, враховуючи його важливість для китайської компартії і боротьби її теперішнього керівництва з внутрішньою опозицією. Конґрес „одноголосно" не тільки засудив „зрадницьку" діяльність Лін Піяо, який на IX конґресі знайшовся був на другому місці в партійній ієрархії після Мао, рахуючися його наступником, але також формально виключив його з партії за „ренеґатство і зраду". Разом з ним виключено такого ж „зрадника і ренеґата" як Чен По-та, кол. особистого секретаря Мао і автора його промов, окресливши його „головним членом антипартійної кліки". Як відомо, Лін Піяо з деякими своїми співробітниками мав загинути в літаковій катастрофі, намагаючися втекти з Китаю до СССР після того, як його змова проти Мао була розкрита.

„Безпорядок — добра річ"

Оцінюючи положення на міжнародній арені, китайські комуністи дійшли до висновку, що у світі запанував безпорядок, що в їх оцінці є „доброю річчю". В таких умовах може успішно розвиватися політика ворожа для „імперіялізму, модерного ревізіонізму і всякої реакції". У комунікаті ствердужується, що Китайська компартія стоїть на позиціях „пролетарського інтернаціоналізму", заступає політику боротьби за права „поневолених народів і націй усього світу, скріплює нашу єдність з усіми країнами, які є предметом імперіялістичної аґресії, підривних дій, втручування у їхні внутрішні справи, контролі і натиску та творить найширший об'єднаний фронт проти імперіялізму, колоніялізму і неоколоніялізму, а зокрема проти геґемонізму двох надпотуг — ЗСА та СССР".

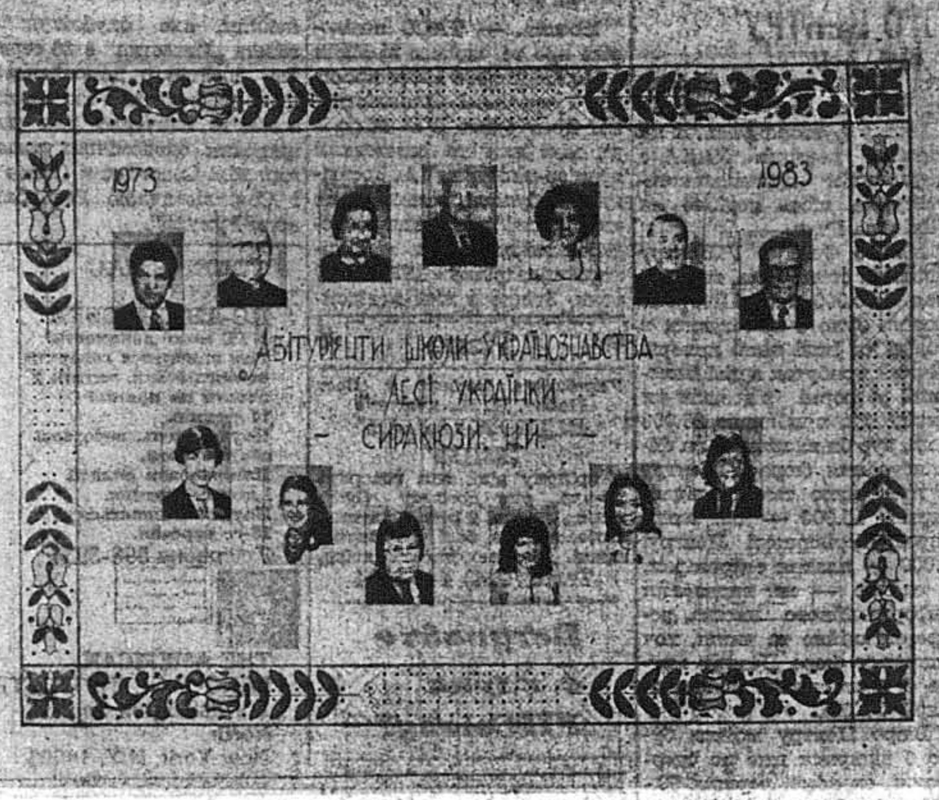
Бути на сторожі проти „соціял-імперіялізму"

У своїх резолюціях конґрес апелює до всього населення Китаю єднатися і організуватися проти можливого несподіваного нападу із-зовні. Китай мусить бути готовий на те, щоб протиставитися зовнішній аґресії, бути на сторожі у випадку вибуху імперіялістичної світової війни, а зокрема у випадку несподіваного нападу соціял-імперіялізму і бути готовим завдати повного і нищівного удару будь-якому ворогові, який поважиться напасти на нас". Очевидно, йдеться тут про мобілізацію китайської публічної опінії проти Москви, рахуючися з можливістю совєтського нападу на Китай.

Під знаком Маркса, Енґельса, Леніна, Сталіна і Мао

Про ідеологічне спрямування X конґресу засвідчує наголошення вірности китайської компартії вченню і думкам Маркса, Енґельса, Леніна, Сталіна і Мао. Інформуючи про залю, де відбувався конґрес, пресове аґенство подає, що на стінах великого фоє при вході на залю були розміщені „великі портрети Маркса, Енґельса, Леніна і Сталіна". Засуджуючи „кліку Лін Піяо", делеґати деклярували вірність" ідеям „марксизму-ленінізму-Мао Тсе - тунґізму" і запевняли, що вони безупинно „вивчатимуть" думки цих „великих учителів". Комунікат про відбутий конґрес кінчиться лозунгом „Хай живуть марксизм-ленінізм-Мао Тсе-тунґа думки". Того роду формулювання „марксистської ортодоксії" уможливлює китайським комуністам розбудувати ідейну базу для боротьби з „відступниками" від „справжнього" марксизму, якими в їх оцінці є московські „ревізіоністи" і „соціял-імперіялісти".

Матуральний іспит в Школі Українознавства в Сиракюзах

25 травня і 9 червня ц. р. відбувся в Школі Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах матуральний іспит. До іспиту приступило шість абітурієнтів. Хоча число — невелике, але всі вони — молоді люди, якими наша громада може похвалитися. Це та зміна, якої спокійно може очікувати старше громадянство.

Із гордістю подаємо прізвища наших молодих абсольвентів: Юрій Богатюк, Ліда Косяк, Іван Мельничук, Галя Миколаєвич, Ігор Федорович, Марта Шаран. Вони склали іспит зрілости з надзвичайно гарними успіхами і за це їм гратулюємо!

Іспитову комісію очолював проф. Осип Залеський, інспектор Шкільної Ради УККА. В склад комісії входили: Ольга Бачинська — директор школи, проф. Мотря Богатюк — керівник матуральної кляси і заразом екзаменатор з історії і культури, проф. Павло Маляр — екзаменатор з літератури і мови, мгр Микола Дупляк — екзаменатор з географії. В склад іспитової комісії входили також о. шамбелян Василь Середович і о. протоієрей Павло Шпірук.

23-го червня ц. р. відбулася забава абітурієнтів. Господарем забави було Т-во „Рідна Школа, головою якого є д-р Святослав Клюфас.

Вечір почався святочною роздачею свідоцтв, яку перевели директор школи Ольга Бачинська, о. шамбелян Василь Середович, проф. Павло Маляр, д-р Євгена Єржківська і Михайлина Величко. Промовляли до абітурієнтів і до їхніх батьків Ольга Бачинська, о. Середович, праф. Маляр і д-р Клюфас, який вручив їм нагороди від Т-ва „Рідна Школа". Від учнів прощав абітурієнтів Андрій Середницький. Від абітурієнтів промовляли Марта Шаран і Ігор Федорович. П-і Оксана Федорович в імені батьків дякувала д-рові Клюфасові за труд і дорогий йому час, який він присвятив на працю для добра школи. Признання д-рові Клюфасові склали також о. шамбелян Середович і директор Бачинська.

Після офіційної частини вечора почалася забава, на якій було багато абсольвентів з минулих літ. Забава була гарна і приємна — до звуків українських мелодій, які грала оркестра п. Колека.

Всі подивляли дуже гарно оформлене таблько, розмальованням якого зайнявся пан Влодко Мазурик.

П. К.

Канадський Парлямент має полагодити залізничий страйк

Оттава, Канада. — У понеділок, 27-го серпня, прем'єр-міністер Трудо скликав канадський Парлямент на надзвичайну сесію, щоб полагодити залізничий страйк, який розпочався минулої п'ятниці. Страйк спинив залізничу комунікацію майже у всій Канаді. У своїй короткій промові, яка була передавана через радіо та телевізію, Трудо сказав, що якщо страйк не буде припинений негайно, то економічні наслідки для споживачів і країни будуть драстичні. Прем'єр-міністер Трудо постановив скликати Парлямент після того, як позакулісні переговори зі страйкуючими залізничними робітниками провалилися. Коли мала б початися ця надзвичайна сесія Парляменту ще не відомо, але припускають, що за кілька днів. У страйку бере участь понад 56.000 залізничих робітників, переважно тих, що працюють в канцеляріях, при направі поїздів і носіїв. Страйкарі вимагають 10 відсотків у підвишку в платні. Через цей страйк в деяких містах Канади існує загроза браку харчових продуктів і чимало фабрик були змушені припинити продукцію. Крім того, в Канаді тепер почалися жнива, а без поїздів не можна транспортувати збіжжя до портових міст. Фабрики, які продукують папір, автомобілі тощо зменшили продукцію, бо не можуть дістати або сирівцю, або потрібних частин. Тисячі туристів, багато з них з Америки, не можуть подорожувати, бо страйк також спинив усі пасажирські поїзди.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

СССР 60-их і початку 70-их років, метод його дії і наголошування специфічних аспектів совєтської дійсности в значній мірі підтверджує висновки і пропозиції А. Камінського.

Нам здається, однак, що цей важливий, а то й засадничий аспект визвольної боротьби у сучасних підсовєтських умовах був би для читача багато виразніший, коли б автор ґрунтовніше насвітлив був протиріччя совєтської системи і ввесь той комплекс проблем, які є предметом дискусії у таких розділах, як „Марксистівська революційна ідеологія", „Динаміка і багатогранність визвольного процесу", а також частинно у розділі „Національне і соціяльне". Справа в тому, що йдеться тут про місця сили і слабости режиму і системи, проти яких ведеться боротьба за національне визволення, а які можуть перерішити вислід такої боротьби. На цей аспект проблеми звернув недавно увагу, між іншими, польський автор Ю. Мєрошевський, пишучи, що, на його думку, „процес розчленування Совєтів чи його перебудова у коммонвелт народів не може початися у Вашингтоні чи Пекіні, тільки мусить початися і дозріти в самій совєтській імперії. Тільки тоді війна могла б виконати завдання допоміжного визвольним рухам чинника" („Культура", ч. 6, Париж, 1973).

Окрему увагу присвятив А. Камінський „російському питанню", а в першій мірі нашому відношенню до росіян. Автор правильно окреслив це питання „центральним питанням української національної політики", відкидаючи одночасно тенденції його спрощувати чи добачати розв'язку в „апокаліптичних" льозунгах. Засадничо, автор пропонує програму, яку свого часу висунули такі наші підпільні націоналістичні публіцисти, як Вировий, Горновий та Полтава, доповнюючи її вимогою „активно-наступальної" політики і пропонуючи „поширити фронт змагу з російським імперіялізмом на його ж власні терени", покінчивши з політикою тільки „самооборони". Слідом за згаданими підпільними публіцистами, автор розрізняє між „російським народом" і „російським імперіялізмом", але одночасно вказує на факт глибокого закорінення серед російського загалу імперіялістичних тенденцій, що утруднює таке розрізнення. Він наводить приклади, що навіть російські дисиденти-лібералі, які виступають проти совєтської диктатури, у багатьох випадках заступають російські імперіялістичні позиції, коли йдеться про поневолені Росією народи.

Книга А. Камінського закінчується начебто проєкцією майбутнього, про яке є мова у розділі „Новий політичний організм". Цей розділ є своєрідною похідною його головної тези про необхідність належного доцінювання „принципіяльного спрямування нашої національної політики", „державницького концептування", „максимального домагання" в політиці. Заступаючи погляд про „політичний програмовий максималізм", автор робить, отже, логічний висновок і його обґрунтовує, стверджуючи, що „завершенням української визвольної революції має бути новий самостійний, незалежний організм, оснований на справжньому демократизмі, тобто коротко: українська демократична держава". Ідеал української демократичної держави буде фактором, який мобілізуватиме українські маси в боротьбі проти російського імперіялізму, тоталітаризму і диктатури.

Микола Понеділок гостем Західньої Канади

При кінці серпня ц. р. видатний український письменник Микола Понеділок приїде до Вінніпегу на крайовий з'їзд Союзу Українських Самостійників, що відбувається 29-го серпня до 2-го вересня.

По виступі на з'їзді Микола Понеділок візьме участь в авторських вечорах по містах Західньої Канади, а саме:

Ріджайна — вівторок 4 вересня, 8-ма год. вечора, заля УНО, 1737 Ст. Джонс Стріт

Саскатун — середа 5 вересня, 8-ма год. вечора, заля української православної катедри, 919-20 Стріт В.

Едмонтон — п'ятниця 7 вересня, 8-ма год. вечора, авдиторія св. Івана

Калґарі — неділя 9 вересня, 8-ма год. вечора, авдиторія української католицької церкви, 704 — 6 Стріт Н. Е.

Ванкувер — неділя 16 вересня, 8-ма год. вечора, заля української православної громади, 154 — 10 Евеню.

Саме вийшла з друку повість Миколи Понеділка „Рятуйте мою душу", найбільша, 502 стор., і, без сумніву, найкраща наша повість про життя українських поселенців у таборах ДП у Німеччині, видана накладом В-ва „Свобода" в Ню Йорку, багатоілюстрована Едвардом Козаком - Еком. Пише про неї відомий український критик і літературознавець Богдан Кравців:

„У скомпонованій двоплянново повісті „Рятуйте мою душу" українські читачі матимуть змогу зустрітися з добре знайомим їм автором збірок гумористичних нарисів і сатир, виданих 1957 року „Вітаміни" і 1960 року „Соборного борщу", а водночас із автором сповнених ліризму і сантименту до української землі і її людей спогадів - оповідань із виданої 1962 року збірки „Говорить лише поле" та опублікованого 1969 року „Зорепаду". В новій повісті Микола Понеділок по-мистецьки приєднує обидва струми своєї розповіді — гумористичний і ліричний. Гумористичний сюжет переживань відірваного від рідної землі і перекинутого в розтерзані умови еміґрації героя повісти переплетений образами і спогадами про покинуту ним рідну землю, про рідних і дорогих йому осіб. З-поза сміху й радощів прозирає смуток. У безвиході сучасної геросві дійсности рятують його картини далекої молодости „тепла й любови"".

Кость Теличко
і Юрій Стефаник

Ділимося сумною вісткою з Членами Станиці Братства УСС в Клівленді, Огайо і Громадянством, що дня 30-го липня 1973 року на 90-му році життя відійшов у Вічність

ЖИГМОНТ БОГДАН ОЛЕКСИН

кол. сотник УСС, учасник Визвольної Боротьби в рядах Українського Леґіону і УГА.

Тлінні Останки поховано дня 2-го серпня 1973 р. на цвинтарі при церкві св. Андрія, Парма, Огайо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СТАНИЦЯ БРАТСТВА УСС в КЛІВЛЕНДІ, Огайо

З України наспіла болюче сумна вістка, яку передаємо Рідним, Приятелям, Землякам і Знайомим, що 12-го серпня 1973 р. в Синевідську Вижньому, Західня Україна, після довгої і важкої недуги відійшов у Вічність, проживши 80 років, наш Найдорожчий БРАТ і СТРИЙКО

св. п.
АНТІН ВИННИК

та був похоронений на місцевому цвинтарі „Золота Гора".

Покійний залишив у смутку дружину Марію, синів Богдана і Володимира з родинами та брата Михайла в Україні і Івана в Ню Йорку, ЗСА, також з родинами.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Безмірним горем прибиті:

брат — ІВАН ВИННИК з родиною

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Знайомими і Односельчанами, що 29-го серпня 1973 року, по довгій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ і СВАТ

бл. п.
ІВАН СИДОРАК

народжений в Слободі Золотій, Бережанщина, був. вояк УГА.

Похороном занимається похоронне заведення Насевичів зі Sucharsky Funeral Home, 2324 Margaret Street, Philadelphia, Pa.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 31-го серпня 1973 р. о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 1-го вересня 1973 р. з церкви св. Йосафата, на українському цвинтарі на Факс Чейс.

В глибокому смутку:

дочка і зять — ОЛЬГА і ЯРОСЛАВ ІВАСЬКІВ
внуки — ЛЕВ і ВОЛОДИМИР
сестра — ТЕОДОЗІЯ в Ню Йорку
сестра — АННА з Родиною в Україні
свати — ІЛЛЯРІЙ і ТЕКЛЯ ІВАСЬКІВ
Близька і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 28-го серпня 1973 року, після довгої недуги упокоїлася в Бозі, на 88-му році життя, колишня активна громадянка та заслужена відділова секретарка Української Народної Помочі

бл. п.
ОЛЬГА КЛЮЧАНОВИЧ
з Пітсбурґа, Па.

Народжена в селі Ростоки на Буковині

ПАНАХИДА в похоронному заведенні Mara Cieslak, 2935 Brownsville Rd., Pittsburgh, Pa. у четвер, п'ятницю і суботу, 30, 31 серпня і 1 вересня, о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН у неділю, 2-го вересня 1973 р. о год. 2-ій по пол. з української православної церкви св. Володимира у Пітсбурґу, на парафіяльний цвинтар.

У глибокому смутку:

донька — АННА МАЛЮК у Пітсбурґу
донька — КАТЕРИНА СТРОНҐ у Фльориді
сини: ІВАН і ВАСИЛЬ у Тексасі
племінник — ЕВГЕН ЗВАРИЧ у Пітсбурґу
племінниця — МІРА МИХАЙЛІВ у Честер, Па.

ПОДЯКА

Дня 30-го липня 1973 р. з волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий ТАТКО, ДЗЯДЗЬО і ПРАДЗЯДЗЬО

бл. п.
ЖИГМОНТ БОГДАН ОЛЕКСИН

Почуваємось до вдячного обов'язку зложити прилюдну подяку всім, що чимнебудь причинились до звеличання Покійного в часі похоронних відправ.

В першу чергу дякуємо Всечеснішим Отцям: о. д-рові М. Любачівському, який в заступстві о. шамбеляна Дмитра Греська, настоятеля парохії св. ап. Петра і Павла, Клівленд, очолив похоронні відправи і виголосив глибокого змісту проповідь в часі Служби Божої, о. Остапові Гощуляк, Торонто, Катедра св. Йосафата, о. Романові Набережному, Скарборо, Торонто, церква св. ап. Петра і Павла, о. Володимирові Грабець, Трентон, Н. Дж., церква св. Йосафата — за те, що не пожаліли часу і труду і прибули з поза Клівленду, щоби віддати останню прислугу і пошану Покійному і своєю маєстатичною відправою звеличали похорони і виказали красу нашого обряду.

Щиро дякуємо всім промовцям: Вп. д-рові Степанові Ріпецькому, який зворушливими словами прощав від Головної Ради Братства УСС в похоронному заведенні і за прощальні слова над могилою: Проф. Романові Лесикові від станиці Братства УСС, Клівленд і п-і інспектор Олені Дуб від Учительської Громади і від далекої, а так дорогої для Покійного, Равщини, — Інж. Іванові Фур, який прощав від Т-ва Українських Інженерів, Клівленд і від своєї близької Покійному Родини, — п-ві Ігорові Руденському, який зворушливими словами попрощав бл. п. Сотника УСС від к. Вояків 1-ої Української Дивізії „Галичина". На кінець на апель п. Радника Степана Небеша Товариші по Зброї прощали свого покійного Друга зворушливою піснею „Відлітають сірим шнурком"...

Рівнож дякуємо за останнє прощальне слово п. меценасові М. Топорович в часі тризни, яку закінчено стрілецькою піснею-гимном „Ой у лузі червона калина"... З черги сердечно дякуємо місцевим комбатантським організаціям: Станиці Братства УСС, Клівленд, Об'єднанню б. Вояків Українців Америки, Станиці Братства 1-ої Української Дивізії „Галичина", Товариству колишніх Вояків УПА, які численно прибули з прапорами і помагали Усусусам держати почесні стійки при домовині Покійного Сотника на всіх похоронних відправах і відпровадити на цвинтар на Вічний Спочинок.

З черги сердечна наша подяка мистецькому керівникові Вп. п. Євгенові Садовському і всім Членам хору, за звеличання похоронних відправ своїм співом.

Особлива наша подяка представникам Головної Ради Братства УСС Вп. д-рові Степанові Ріпецькому і Вп. ред. Михайлові Островерсі за їх приїзд з далекого Ню Йорку і за передані нам вирази співчуття від голови Головної Ради Братства УСС Вп. п. Іванові Порятко, Вп. пані Анні Ратич і від В-ва „Червона Калина" Вп. д-рові Володимирові Галанові і Вп. п. Петрові Постолюк.

Похоронному заведенню „Михайло Колодій" наша щира подяка за взірцеве переведення похорону.

Хай Всевишній заплатить Вам Усім сторицею.

Донька МИРОСЛАВА ГРАБЕЦЬ з мужем РОМАНОМ і цілою Родиною

ВІСТІ З УВУ

Під час обидвох літніх місяців — липня та серпня — провадилося в Українському Вільному Університеті дуже жваве авдиторне навчання на обидвох факультетах, а від 1 - 24 серпня ще й на Високошкільних Літніх Курсах Українознавства. При тому треба відзначити, що в біжучому році не стало вже місця у власному будинку, і Українознавчі курси подавалися у інтернаті, — так що денне навантаження досягало іноді 16, а навіть 18 викладових годин.

Авдиторне навчання в УВУ стало нагодою до зустрічі наших україністів із різних країн і місцевостей. І так з Канади викладали: проф. д-р Я. Рудницький та доц. д-р І. Тарнавецька із Манітобського університету, проф. д-р П. Біланюк із Торонто, проф. д-р К. Біда та проф. д-р Б. Боцюрків із Оттави та викладач м-ґр Л. Жук із Монтреалю. Із ЗСА були: проф. д-р М. Степаненко із Центрального Мичіґенського університету та проф. д-р П. Гой із Ню Йорку. В комплекві з'явилися члени Колеґії із Делеґатури у Франції (професори д-р В. Кубійович та д-р О. Кульчицький, як теж викладачі: д-р А. Вірста — який використав своє перебування у Німеччині до складення свого габілітаційного колоквіюм; д-р А. Жуковський; п-і Є. Зарицька; д-р К. Митрович та д-р Б. Феденко). Із Англії приїхав проф. П. Цимбалістий.

Рівнобіжно до професорів - гостей українців запрошено до викладів також професорів - чужинців: із давніших професорів, що вже співділи із УВУ, треба назвати проф. д-ра Г. Штадтмюллера із Мюнхену. Поруч із ним викладав вже і один із його кращих учнів, вже сам доцент у Реґенсбурзі, д-р Е. Фелькль, відомий вже серед нашої громади із своїх виступів на сковородинських вечорах (у Мюнхені та Штутґарті); поруч із давнім професором УВУ — чехом д-ром Й. Кратофілем, анґажується на постійно нову силу із кол. німецьких молодих науковців, д-ра Г. Маєра-Лявріна із Фрайбургу, що закінчує габілітаційне поступовання (і що мав вже свої виклади в біжучому семестрі на правничому факультеті — покищо у характері викладача). Дуже подобалися виклади д-ра Е. Райса з Парижу.

18-го липня — у сорокоусти смерти довголітнього декана філософічного факультету УВУ — проф. д-р Н. Полонської-Василенко — відбувся окремий вечір, присвячений її пам'яті. У викладовій залі, яка була стільки разів місцем її цікавих викладів та доповідей, відслужено соборну панахиду (о. протопресв. П. Дубицький, о. проф. д-р І. Гриньох та о. канцлер С. Дмитришин), після якої о. проф. Гриньох змалював ще постать Покійної, як християнки. Від Професорської Колеґії промовляли ректор проф. д-р В. Янів і наступник Покійної на посту декана — проф. д-р О. Кульчицький. Ставлення Покійної — як Педагога та декана — до студентів змалювали два кандидати філософічного факультету — мґр М. Брик (що під час семестру склав свої докторські риґоризи й промувався з історії України) та м-ґр Олена Квітмбах. Коли голова ОУЖ — п-і О. Штайнер змалювала працю Покійної серед жіноцтва, тоді ред. С. Ленкавський поділився спогадами про Наталію Дмитрівну з періоду співпраці при видаванні монументального твору Покійної — першої частини університетського підручника історії України (другий том вже частково зложений!). Матеріяли поминального вечора зібрано й видано у спеціяльному числі Пресового Бюлетеня УВУ (ч. 10 із 20 липня 1973 р.)

Літній семестр УВУ спричинився до пожвавлення культурного життя Мюнхену. В зв'язку з приїздом професорів відбулася низка прилюдних викладів для ширшої громадськости. Вечори завжди були старанно підготовлені і вони втішалися багатою фреквенцією, — в рівній мірі гостей, й студентів. Нижче подаємо імена прелеґентів та теми їх викладів (в хронологічному порядку):

1. 19. VII проф. д-р Микола Степаненко: „Вплив Григорія Савича Сковороди на українських письменників діяспори"

2. 26. VII. проф. д-р Юрій Шевельов (Колумбія-Юніверсіті): „Епізоди з українсько. чужинецьких контактів". Вечір закінчився офіціяльним переданням VII тому Наукових Збірників УВУ, присвяченого прелеґентові у його 60-ліття (із участю 31 чужих авторів - славістів та 19 українських науковців)

3. 27. VII. проф. інж. Радослав Жук (МекҐіл-Юніверсіті зі Монтреалю): „Суспільно-політичні аспекти сучасної української архітектури". Доповідь була багато ілюстрована дуже цікавими прозірками, в тому числі діяпозитивами проєктів доповідача.

4. 3. VIII. Доц. д-р Олександра Сулима-Бойко: „Куліш і Сковорода".

5. 7. VIII. д-р Клявдій Білинський (Австралія): „Українська еміґрація в Австралії"

6. 22. VIII. Викладач УВУ, мґр Любов Жук: „Вступ до концерту української симфонічної оркестри" — із записом симфонічної оркестри київської радіостанції та львівської фільгармонії.

Із прізвищ прелеґентів виразно видно, що організація вечорів ішла виразно в тому самому напрямі, що й добір викладачів на курсах: поширення бази зустрічі україністів із різних середовищ, при чому Керівництво вечорів подбало, щоб відповісти усім зацікавленням публіки, тобто не ограничуватись виключно до вузько наукової тематики, але й поширити виклади на мистецтво. Саме ті вечори чимало спричинилися до зросту престижу УВУ. Після доповідей була здебільша жвава дискусія.

Доповненням і поширенням вечорів із індивідуальними доповідями були дискусійні збірні вечори (панелі), зорганізовані світоглядовим семінарем філософічного факультету УВУ. Вечорів було два:

1. 9. VIII. присвячений проблематиці „Сковорода — сьогодні" із виступами проф. д-ра П. Біланюка: „Сковорода — теолог", та проф. д-ра О. Кульчицького: „Сковорода — антрополог - персоналіст". Модератором був проф. д-р В. Янів, який вказав на джерела актуальности Сковороди та дав перегляд усього того, що досі зроблено з рамени УВУ в напрямі популяризації науки Сковороди.

2. 20. VIII. — присвячений проблематиці: „Ескапізм — як літературно-соціяльне явище українського радянського життя". Як панелісти виступали: м-ґр І. Качуровський (із основною доповіддю), кандидатка УВУ — мґр Олена Квітмбах та ред. І. Кошелівець. Модератором був організатор світоглядових вечорів — проф. д-р О. Кульчицький. Ця нова форма діяльности стрінулася із дуже жвавим зацікавленням авдиторії, і участь слухачів у дискусії була поважна.

Зацікавлення Сковородою виявилося не тільки у прилюдних доповідях (доц. Сулими-Бойко та проф. М. Степаненка), чи в окремому панелі, але й у викладах, зголошених на семестр чи на Високошкільний Літній Курс Українознавства. І так на семестрі були спеціяльні курси д-ра А. Вирсти („Наука музики в Київській Академії за Сковороди"), викладача Євгенії Зарицької („Пісня й музика в житті Г. С. Сковороди"); д-р К. Митровича („Філософія серця та розуму в Сковороди та в історії філософії"); проф. д-р М. Степаненка („Вплив Сковороди на українське письменство", 19 і 20 ст.); проф. д-р В. Янева („Етнопсихологічні елементи в Сковороди"). На літніх курсах був ще виклад проф. д-ра О. Кульчицького н. т. „Сковорода як вираз і чинник формування української етнопсихіки". Таким чином, виклади УВУ були поважним доповненням того, що зроблено взагалі у 250-ліття народин нашого філософа. Тепер робляться старання, щоб видати вибір творів Сковороди по-німецьки.

12 серпня відбулося свято відкриття пропам'ятної таблиці УВУ в церкві ім. св. Варвари у Відні — на Закінчення Золотого Ювілею УВУ. Час відслонення таблиці вибрано так, щоб у ньому змогли прийняти студенти й докторанти УВУ, отже під час літніх курсів та семестрів. На свято виїхав 10. VIII із Мюнхену окремий автобус із 44 учасниками. Виїзд до Відня сполучено із прогулянкою і в дорозі до Відня звиджено долину Дунаю, барокковий манастир в Мельк, ін. Субота — 11. VIII — була призначена на звиджування Відня, зокрема історичних пам'яток, що стосуються України. Зокрема оглянено докладно церкву св. Варвари, при чому о. парох д-р О. Дзерович докладно роскав про 250-літню історію колишньої молитовниці першої духовної семінарії для українців у Австрії, і показав цікаві та цінні музейні експонати. Коли звиджувано Відень — під проводом одного із студентських провідників Відня — п. Б. Ямінського — відвідано теж і будинок „Архітектенферайну", в якому 1921 р. відбувся перший виклад УВУ. Після відвідин Календергу відбулася зустріч гостей із головою місцевої Координаційної Ради Українських Організацій Австрії — мґром Ю. Костюком.

В неділю 12 серпня, зібралися гості та місцеве громадянство на Благодарственну Літургію у церкві св. Варвари. Служив її парох (який сказав теж відповідну до оказії — проповідь) у сослуженні двох отців із Канади — о. М. Буячка та о. М. Добрянського. Після св. Літургії представники Професорської Колеґії УВУ — найстарший присутній професор декан проф. д-р О. Кульчицький та наймолодший проф. д-р П. Біланюк — відслонили враз із отцями та представником студентів із Відня Б. Ямінським таблицю, після чого відбувся обряд благословіння таблиці і соборний молебень, до якого поруч із усіми трьома співслужачими отцями станув ще о. протопресв. Палладій Дубицький (який сказав своє привітальне слово) та о. протоконсультор ЧСВВ о. д-р М. Ваврик.

Після церковних відправ присутні перейшли до парохіяльної домівки на святочні сходини, які відкрив в імені Братства господар дир. Ю. Плешкевич, а потім привітав гостей і місцеве громадянство від КРУОА мґр Ю. Костюк. Про значення акту посвячення таблиці на тлі історії змагань за український університет сказав ректор УВУ, проф. д-р В. Янів, а від теперішніх студентів УВУ промовив докторант із Філядельфії — мґр В. Карпинич. На свято наспіла привітальна телеграма від Впреосв. Кир Івана і його наступника на посту Апостольського Візитатора на Західню Европу о. прел. Марусина. Свято закінчилося відспіванням традиційного „Ґавдеамус", а місцеве громадянство гостило учасників свята чаркою вина й солодким, після чого „мюнхенці" від'їхали під глибоким враженням до своєї праці.

17-го серпня відбулася друга частина Професорської Ради УВУ, яка після вислухання широкого звіту керівних органів за останню каденцію 1972/73 та намічення плянів праці, вибрала поновно одноголосно ректором проф. д-ра В. Янева, а проректором дотеперішнього декана факультету правничих та суспільно-економічних наук проф. д-ра З. Соколюка. Після вислухання інформації про актуальну ситуацію УВУ у зв'язку із новим високошкільним законом, який незабаром увійде в життя рішено, що одним з найпильніших завдань є набуття власного дому.

18-го серпня вмер по довгій та важкій недузі — на 88 р. життя — проф. д-р Ю. Панейко — кол доцент Яґайлонського університету, а з 1928 р. проф. Віленського університету. Ставши точно перед 25 рр. професором УВУ, проф. д-р В. Панейко був тричі обираний на пост ректора.

Похорони Покійного відбулися 21-го серпня. Поминальну св. Літургію відправили вранці того дня у катедральному храмі ім. св. Андрея оо. місцевий канцлер С. Дмитришин у сослуженні о. протоконс. д-ра М. Ваврика та о. митр. Соловія. Вони ж довершили похоронного обряду. Над відкритою могилою промовили — о. д-р М. Ваврик в імені Владики й Духовенства, а потім попрощав Покійного ректор проф. д-р В. Янів від УВУ, НТШ та УВАН; після нього промовив мґр А. Мельник від студентів та Центральних Об'єднань української еміґрації у Німеччині й Европі, як теж від президії СКВУ; д-р г. к. Й. Маврер від Дому Української Науки, проф. д-р Г. Горн від факультету правничих та суспільно-економічних наук УВУ та ректор УТГІ проф. д-р Р. Єндик.

21-го серпня офіційно закрив ректор В. Янів Високошкільні Літні курси Українознавства, які тривали від 1 - 21. VIII. Викладали 10 професорів.

ПОТРЕБА УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чно-ідеологічних середовищ, які, дбаючи про своє майбутнє, позасновували фінансові фундації, треба тільки привітати. Одначе, прикро ствердити, що дотепер ще не створено української громадської бази для фінансування зовнішних українських дій. В дискусіях на цю тему з десятками українських громадян всі вони висловлювались позитивно в справі заснування УЩентру і запевняли свою поважну фінансову підтримку. Найвищий час, щоб справу цю зрушити з місця і розпочати чергову ударну акцію, щоб здобути потрібні фонди для відкриття і втримання може й першого пермаментного українського зовнішньоінформаційного Центру на еміґрації. Для переведення цієї акції потрібно створити при УККА спеціяльний Фонд Українського Інформаційного Центру, запросивши до ініціятивної групи діячів, зацікавлених у підсиленні та покращанні зовнішних дій української спільноти в розсіянні.

УККА в цьому випадку був би практичнішим спонзором, як, наприклад, СКВУ, щоб не входити в конфлікт із законами ЗСА щодо податкових і так званих аґентурних справ. Фонд УЩентру я б пропонував творити на членській базі з номінальною річною вкладкою, але з поважнішим одноразовим датком, скажімо від 200 дол. вгору. Члени на річних зборах вибирають Раду Директорів Фонду УЩентру та Екзекутивну Дирекцію, яка складає звіт і відповідає перед своїм членством та перед УККА, як його складова частина. Отож , Фонд УЩентру функціонував би як один із ресортів УККА з внутрішнім правильникомстатутом, щось подібно як Шкільна Рада.

Метою Фонду УЩентру повинна стати сума, наприклад, 300.000 дол. Ці гроші можна було б інвестувати в бонди чи інші цінні папери. Річний прибуток з цієї інвестиції у формі відсотків чи дивіденди, приблизно 30.000 дол., був би вживаний на фінансування бюра УЩентру в приблизно такому відношенні: 15.000 — для винагороди керівникові Центру, 8.000 — платня секретарки, а сальдо — на видавання інформаційного листка, репрезентаційне та чинш, хоч спочатку бюро Центру могло б приміститися в канцелярії УККА.

Бюро Центру можна було б відкрити вже по одержанні, скажімо, перших 50.000 дол., бо поява та активність УЩентру сприяли б зібранню повної суми. Досвід з попередніх акцій (пам'ятник Т. Шевченкові, Українська Катедра в Гарварді, Українська Енциклопедія) переконує, що українське патріотичне громадянство ще може бути жертвенним і щедрим, якщо йдеться про конструктивну ціль. Створення УЩентру під цю пору є справою, яка „не проситься ,а кричить", як висловився один з наших громадян. Це був би черговий монументальний твір української еміґраційної спільноти на шляху, що веде до здобуття Української Самостійної Суверенної Держави.

У ТУМАНІ МИРОТВОРЕННЯ СПІВІСНУВАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мир, буде завтра загрожувати війною".

Не завтра, а й сьогодні московські вожаки, запопадливо шукаючи співіснування, миротворячи його, не відмовляються від війни і підкреслюють світоглядову непримиренність між двома системами.

Дуже помиляються політики Заходу , вибравши пасивність перед кремлівською політикою „мирного наступу", в надії, що воно якось обійдеться. Миротворним братанням вони продовжують вік найреакційнішої системи московського большевизму, допомагаючи йому утримувати в неволі поневолені нації. В миротворному братанні взаємосуперечні вузли напруги не розв'язуються, а заплутуються щораз більше, і неминуча розплата за дурноту і короткозору нерішучість буде тільки жорстокішою.

Знаменним є те, що мужні голоси осторогі проти братання з вожаками тоталітарного большевизму пролунали від людей з того боку, які добре знають большевизм. Талановитий російський письменник Володимир Максімов, недавно виключений з Спілки Письменників СССР, в листі до німецького письменника Белля твердив, що сучасна співіснувальна політика веде до другого Мюнхену ,який став початком Другої світової війни. „Тільки Господь знає, яку ціну крови ми готуємося заплатити за диявольську гру тупоголових дурнів сучасної дипломатії". З неменш гострою осторогою виступив і акад. А. Сахаров.

Здійснення політики „мирного наступу" навіть при пасивізмові Заходу таїть у собі багато небезпек і несподіванок. Вона вимагає від Москви великого вміння, рухливости, щоб вчасно усунути заходи китайської дипломатії, яка скрізь чинить спротив, стаючи на перешкоді кремлівському „мирному наступові". В миротворній грі, яку веде кремлівська політика, висліди залежать не тільки від „миротворних урядів", а й у великій мірі від суспільно-політичних сил західнього світу і ЗСА, проти яких здійснюється „мирний наступ". А в кінцевій фазі вирішальну ролю відіграють національні сили, об'єднані національною ідеєю, націоналізми поневолених націй. В них концентруються вибухові сили проти большевицького великодержавного соціялізму.

Дуже проблематично виглядають і економічні вигоди, що їх хоче осягнути ханат ЦК КПСС. При всій своїй економічній силі ЗСА і Західня Европа ледве чи багато в чому допоможуть деґрадуючій економіці московського соціялізму. Та й сама поміч є двосічною зброєю.

(Кінець.)

Румунія і СССР координують співпрацю

Москва. — ТАСС повідомив про те, що час відвідин в Москві голови Ради міністрів Румунської Соціялістичної Республіки І. Г. Маурера між ним та совєтським прем'єр-міністром А. Косиґіним відбулися розмови для узгіднення намічених господарських плянів на найближчу п'ятирічку 1976 - 1980 роки. Згідно з цим повідомленням, яке опублікувала газета „Известия" з 26 серпня, „досягнуто домовлення щодо ряду питань, які мають важливе значення для поширення економічних взаємин між Совєтським Союзом і Соціялістичною Республікою Румунії".

ТАРЗАН, Ч. 6987 Тарзан підозріває знахаря

KAANU, I MUST PUT THIS SQUARELY TO YOU!.. I REGRET BEING UNDULY SUSPICIOUS - AND I HOPE I AM WRONG... DO YOU THINK YOUR FATHER - UNDER THE INFLUENCE OF THE 'WITCH DOCTOR' - COULD BE RESPONSIBLE FOR WHAT'S BEEN HAPPENING HERE?
I WOULD BE SHAMED IF HE WAS! BUT WHY DO YOU SUSPECT OUR TRIBE?
YOUR MEDICINE MAN, NOT BEING ABLE TO CURE THE SICK, AND FEARFUL LEST HE LOSE HIS PRESTIGE, COULD BE TRYING TO DISCREDIT TARZANTOWN CLINIC.
...I MUST GO BACK!..
WHAT'S THAT?!..
TARZANTOWN
E-E-E-E

Каану, я мушу говорити з тобою відверто!... Прости мені, як я неоправдано підозріваю — я хотів би помилятися... Чи ти думаєш, що твій батько, під впливом знахаря, може бути відповідальним за ті події, які тут трапляються?

Я дуже соромився б, якщо б він був! Але чому ти береш у підозріння наше плем'я?

Ваш знахар, який не може вилікувати хворих, але боїться втратити престиж, може старатися знеславити Тарзантавнську клініку.

... Я мушу вернутися назад!...

Е-е-е-е!!

Що це?!...